CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"For whosoever will save his life shall lose it; and whosoever will lose his life for my sake shall find it." Matt. 16 : 25

JANUARY 8, 1960 - No. 426 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Het lied van "Damme"

Door Rev. Al. J. VandenPol

Het moet al verschillende jaren geleden zijn — zo gaat het verhaal — dat een stel oorlogsveteranen een club in, naar ik meen, een van de grote steden van Australië binnenzwierden, waar een Hollandse band bleek te spelen. Toen het op verzoeknummertjes aankwam, bleken de war-veterans indertijd in Holland — natuurlijk in Amsterdam, waar anders? — gegrepen te zijn door een fameus hollands liedje, dat ze noemden: The song of "Damme". What? "Damme"? Never heard of! But sure, of course! Listen: It's about this way: "Ta,-da - da - da - dum, ta-da-da-da-dum, ta-da-da-da-dùm-dúm-dùm . . . Aha, I see. Sure we know that one! en een ogenblik later brak het los: "Damme toughe jongens zijn, da wille me weehéete en daarom komen wij: overal, overal . . . afijn wie kent niet het aangrijpend lied van "Damme"?! 't Is maar een weet.

Temidden van deze onvervalst hollandse "klanken op schrift" ontwaart U misschien een drukfout. Een opzettelijke drukfout.

Het gaat mij om de toughe jongens en niet om de toffe jongens.

Als ik mij niet vergis willen wij, hollandse-calvinisten in Canada beschouwd worden als de toughe — en daarom toffe — jongens van onze samenleving. Wij geven de indruk, dat wij hier wel eens eventjes de puntjes op de ii's zullen zetten. En ik zeg niet, dat dit niet nodig is .Maar de vraag, die wij onszelf moeten stellen is: Willen wij soms niet de punten op de ii's gaan zetten voordat wij ze goed gezien hebben? Weten wij secuur waar de ii's staan? Staan er altijd wel ii's waar wij ze menen te zien?

Ik mag, geloof ik wel zeggen, dat wij als calvinisten van hollandse origine nu niet bepaald altijd de indruk geven over te lopen van bescheidenheid en zelfcritiek. Dit laat zich natuurlijk heel goed verklaren uit onze aanleg en achtergrond. Toch bemoeilijkt dit in veel gevallen onze integratie op onnodige wijze.

Eén van de factoren, is deze, dat wij uit een land komen, dat eeuwenlang gekneed is, hoofdzakelijk door de kracht en invloed van onze geestelijke voorouders. Vandaar, dat wij ons daar in dat land nog meer thuis voelden dan welke andere "soort" Nederlanders ook.

Vandaar ook onze neiging om "zoals het in Holland was" als norm te stellen voor iedere gezonde samenleving.

Vandaar, dat onze voormannen konden spreken — in Nederland — met het overwegend en ons aansprekend gezag van historie en traditie.

En nu zijn we in een land verzeild geraakt — onder Gods voorzienig bestuur over Uw en mijn leven — waar de historische en traditionele achtergrond ons volkomen vreemd is. De samenleving van vandàag is hier niet alleen anders. De achtergrond, vanwaaruit deze samenleving is tevoorschijn gegroeid, is ons ook volkomen vreemd. Volkomen.

Ik merk dat telkens weer ook in mijn eigen leven. Dan moet je constateren: "Dit snap ik niet. Deze mensen zijn en reageren volkomen anders dan wij, en dan wij verwachten zouden." En dan komt de vraag wel eens bij je op: "Zullen we hier wel ooit thuis raken en ook in onze generatie nog een woord kunnen spreken, dat mee de richting en inhoud van onze canadese samenleving zou kunnen bepalen?" Want daarvoor heeft de Here ons toch hier in Canada gebracht en niet op de Zuidzee eilanden of in de Sahara, om dàarin medearbeiders Gods te zijn, dat ook de heerlijkheid en de eer van *Canada* op de grote tentoonstelling van het nieuwe Jerusalem zal zijn (Openb. 21:24-26), mede door ons leven en streven hier. Wij zullen moeten zorgen, dat wij dàn en dàar er bij zijn en niet met lege handen, maar met iets van de heerlijkheid en eer van Canada. Van CANADA. Dat is voorshands een van onze grootste zorgen. De heerlijkheid en eer van Nederland hebben wij aan andere handen overgelaten, toen we gingen emigreren. Wij slaan hier onze handen aan een ander volksleven. En dat is een ontzaglijke opgave, die wij niet zo maar aankunnen. Vooràl niet, omdat wij gewend waren te leven bij een uitgewerkt christelijk levenspatroon in "kerk, staat en maatschappij." Zullen wij slagen als arbeiders Gods in Canada, dan zullen we in veel opzichten geestelijke pioniersarbeid moeten verrichten, evengoed als onze broeders en zusters aan de onderkant van onze wereldbol in Australia en New Zealand; en ik heb soms de indruk dat zij daarin in bepaalde opzichten verder gevorderd zijn dan wij, vooral hier in Ontario. Want dat pionieren houdt vooral twee dingen in.

Ten eerste moeten wij onszelf en onze hollandse achtergrond onder grondige en eerlijke critiek brengen.

Wat bezitten wij aan werkelijke christelijke en gereformeerde waarden? Wat zijn onze fundamentele calvinistische beginselen en hoe moeten deze in deze radicaal andere situatie tot gelding worden gebracht?

Wat moeten wij, zo mogelijk, ook hier proberen in te dragen in het Canadese leven, omdat wij geloven, dat de hollandse toepassing rijker is dan de (Amerikaans-)Canadese?

En wat moeten wij, als alleen voor een situatie als de hollandse geldend of mogelijk, ter zijde leggen?

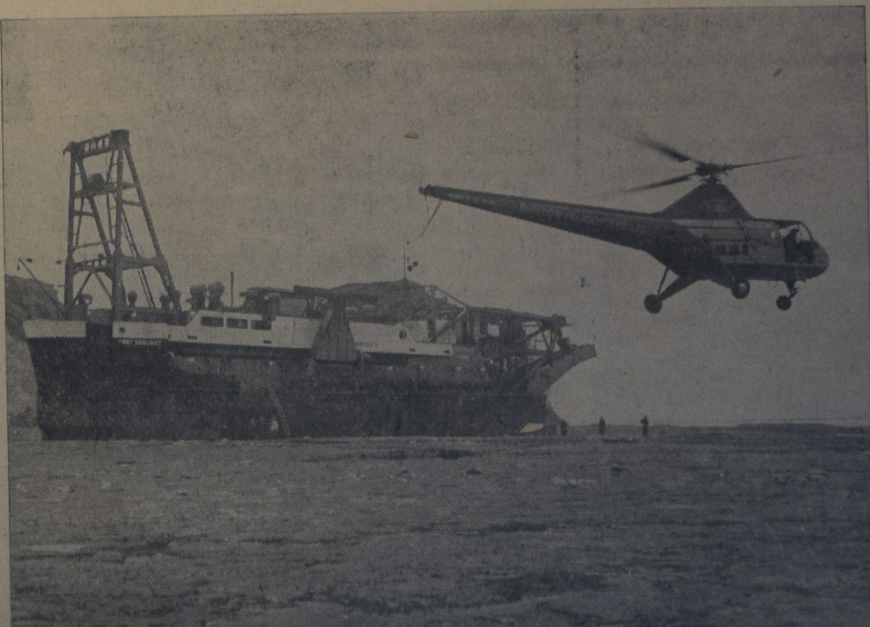
Het is immers zo, dat wij in onze Hollandse emigrantenbagage drie verschillende dingen meebrachten: 1. Die zaken, die hier in beginsel én toepassing hetzelfde behoren te zijn als in Holland;

2. die zaken, die een questie van beginsel zijn, maar hier vragen om een andere toepassing;

3. die zaken, waarvan wij geloven, dat ze niet een zaak zijn van beginsel, maar die toch overgedragen van Holland in de Canadese samenleving, tot verrijking en (her-)kerstening van het leven kunnen bijdragen.

Dit zijn maatstaven, die wij telkens weer moeten aanleggen aan de gedachten en plannen, die bij

(Vervolg op pag. 2)

Nederland heeft nog steeds een naam op het water. Als er bijzondere moeilijke opdrachten uit te voeren zijn op het gebied van scheepvaart, scheepsbouw, zee-sleepvaart enz., wordt onmiddellijk aan Nederland gedacht. Zo ging het ook, toen enkele weken geleden de zuiger "Port Sunlight" door een storm op de Engelse kust werd geslagen. Hollandse sleepboten kregen opdracht, het monsterwerktuig, dat tien miljoen gulden waard is, weer vlot te trekken.

Canadese Raad van Evangelische Kerken

De Canadese Raad van Evangelische Protestantse Kerken belegde in November een bijeenkomst in de Free Christian Reformed Church van St. Thomas, Ont. Dr. Slade, de voorzitter van deze Raad, schrijft daarover in 'The Gospel Witness' o.a.: De ontvangst en de reacties van hen, die hier waren samengekomen, waren uitstekend. De kerk was bijna geheel gevuld, hoofdzakelijk met jonge mensen die kwamen met een ernstige begeerte om meer te horen van de afval in onze dagen en van de listige middelen, die door de vijand worden gebruikt om het christelijk geloof te verwoesten. Wij hadden ook het voorrecht een aantal oude vrienden te ontmoeten. Intelligente vragen met betrekking tot strijdvragen van het allerhoogste belang als modernisme, communisme en romanisme, gesteld gedurende de vergadering zowel als na afloop daarvan, ontlokten discussies die buitengewoon vruchtbaar bleken.

De Free Christian Reformed Church te St. Thomas is een jonge, bloeiende zaak, samengesteld uit goede Hollandse christenen, die gedurende de laatste jaren naar Canada zijn gekomen. Ofschoon ze het Engels behoorlijk verstaan, worden hun meeste diensten nog in het Hollands gehouden. Onder de bekwame en leiding gevende herderlijke zorg van de p redikant, Ds. J. Overduin, handhaaft deze kerk in de gehele gemeenschap een getrouw evangelisch getuigenis voor Jezus Christus. De degelijke methode, die gebruikt wordt om de jonge mensen van deze gemeente in de leer te onderwijzen en voor dwalingen te bewaren, is waard om door alle evangelische kerken in ons gehele land nagevolgd te worden, aldus Dr. Slade. (I.C.N.)

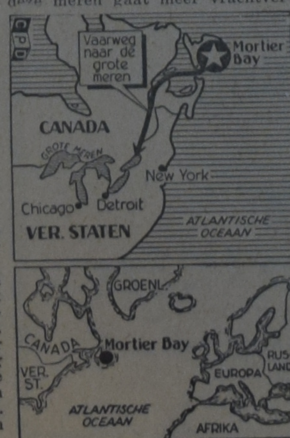
Krijgt Canada een Vrijhaven ?

Havens zijn vaak aanleiding tot ernstige verwikkelingen (zo was b.v. Danzig een gezochte reden om de tweede wereldoorlog te beginnen), maar veel meer zijn zij de grote kernpunten waarlangs welvaart en werkgelegenheid het land kunnen binnenkomen. Het is dan ook een zaak van betekenis als men tot de instelling van een vrijhaven overgaat, dat is dan een havenplaats waar alle schepen uit de hele wereld mogen komen zonder dat douaneformaliteiten een ernstige hindernis opwerpen. Het laden, lossen etc. is er vrij van rechten en heel vaak ook nog de industriële bewerkingen van de aangevoerde produkten.

Vrijhavens kunnen van grote invloed zijn opde handel en de steden. Zo hebben b.v. Hamburg en Bremen hun opkomst te danken aan het feit dat zij een tijdlang vrijhavens zijn geweest.

Koppelt men nu een vrijhaven aan een reeds bestaand belangrijk "achterland" dan laat zich een belangrijke ontwikkeling verwachten.

In Canada beschikt men over deze mogelijkheden en de regering heeft dan ook een plan in studie om een vrijhaven te stichten aan de Mortier Bay op Newfoundland. Vandaar kunnen de vrachten dan verder worden vervoerd, via de St. Lawrence Seaway, naar het gebied van de grote meren. Het is dit gebied waar de zware industrie van de Ver. Staten ligt en het is dan ook geen wonder dat wij op deze meren het grootste binnenvaartverkeer van de wereld aantreffen. Door de verbindingskanalen tussen deze meren gaat meer vrachtvervoer dan door het zo beroemde Suezkanaal.

Een vrijhaven met een dergelijk "achterland" kan van zeer grote betekenis worden, temeer daar Canada zelf een zeer snelle ontwikkeling doormaakt. Bezat het land b.v. in 1952 nog een vermogen van ca. 14 miljoen p.k. aan electrische energie, thans heeft het de beschikking over ca. 20 miljoen p.k. aan electrische energie. Canada is ook op weg een zeer grote chemische industrie te krijgen en over ca. 10 jaar zal het vermoedelijk een miljoen arbeidskrachten meer hebben dan thans het geval is.

Het is dus te verwachten dat een mogelijke vrijhaven Mortier Bay steeds belangrijker zal worden in het internationale scheepvaartverkeer.

Een vrijhaven schept echter ook tal van problemen. Zo kan b.v. een deel van het land zich dusdanig ontwikkelen dat de verhoudingen in de rest van de staat scheef worden getrokken. In dat geval betekent een dergelijke haven voor een land eerder een gevaar dan een zegen. Men gaat dan ook beslist niet over één nacht ijs met het plan en wil de stichting van de vrijhaven eerst zeer grondig bestuderen.

MEER INDIANEN

Het gezegde, dat de Noord-Amerikaanse Indianen "een verdwijnend ras" zijn, is één van die slagzinnen, die niet tot zwijgen schijnen te komen, ofschoon ze totaal in tegenstelling zijn met de feiten. In werkelijkheid is het geboorte-getal onder de Indianen in Canada hoger dan dat van de rest van de bevolking. Er waren twintig jaren geleden 118.000 Indianen in het land. Tegenwoordig zijn er 174.000. Het is waar, dat sommige van Canada's 571 Indianengroepen maar ternauwernood een bestaan vinden, maar er zijn andere, die zeer welvarend zijn. In Alberta zijn Indianen-reservaten, die rond-uit rijk zijn door de opbrengsten van de olie-contracten, die ze verleend hebben.

PRAISE FOR THE DUTCH

Dutch immigrants to this country fully deserve the praise given them by a Brampton judge. About 150,000 Dutch people have come to Canada since the war. No group has adapted itself more successfully to the demands and opportunities of this country.

Judge Archibald Cochrane made his remarks while presiding over a citizenship court in Brampton. He especially commended the speed with which Dutch immigrants learn the English language. They would be successful immigrants, anyway; their ability in English enhances their prospects and their contribution to Canada.

The school system in the Netherlands is largely to thank for this; English is introduced early. Dutch people also are highly exposed to spoken and written English, in movies, radio and television, newspapers, magazines and books, and tourist contacts.

Canada needs many more such immigrants as these, and in the Netherlands there are thousands who would like to come. We should be sweeping aside the obstacles, made in Ottawa, that now deter them.

(Globe and Mail)

DWARS - DOOR - CANADA

STRAFFER OPTREDEN TEGEN DE VAKBONDEN

Uit Winnipeg wordt gemeld dat de 220 leden tellende Winnipeg Builders Exchange de provinciale regering heeft verzocht te willen bevorderen dat vakbonden voortaan wettelijk aansprakelijk worden gesteld voor door hun optreden veroorzaakte schade. Tot nu toe zijn de vakbonden als organisatie niet aansprakelijk, met het gevolg dat bij een arbeidsconflict de werkgever kan worden veroordeeld tot vergoeding van geleden schade, terwijl de vakbond vrij uit gaat.

Hierdoor is ook in Manitoba, aldus de Winnipeg Builders Exchange, veel overhaaste vakbondactiviteit ontstaan, die industriële onrust en conflicten in de hand werkt.

Manitoba is nu na Newfoundland en Brits Columbia de derde Canadese provincie waarbij men aan de activiteit van de vakbonden, die veelal geheel onderhorig zijn aan de Amerikaanse vakbonden, paal en perk tracht te stellen.

De vakbonden keren zich heftig tegen het dragen van wettelijke aansprakelijkheid. Zij zullen zich met alle macht tegen het streven van de Winnipegse aannemers verzetten.

Overigens is in Winnipeg in de bouwnijverheid de latste 5 jaren niet gestaakt. De laatste staking was in 1954, en betrof alleen de loodgieters. De aannemers in Winnipeg hebben echter gemeend, gezien de arbeidsonrust die zich in verschillende andere provincies heeft voorgedaan, thans pogingen te moeten doen de vakbonden krachten de Trade Unions Act aansprakelijk te stellen.

INTERPROVINCIALE GETUIGSCHRIFTEN

In 1960 zullen in Canada de eerste interprovinciale getuigschriften voor vakbekwaamheid worden uitgereikt.

Daarmee wordt een lang nagestreefd doel van de federale en provinciale autoriteiten, die zich met de vakopleiding bezighouden, bereikt.

In acht provincies — Qubec en Prince Edward Island hebben zich nog niet aangesloten — zullen aan in het totaal 367 leerlingen, die een opleiding voor automonteur hebben ontvangen, getuigschriften worden uitgereikt, die in alle acht provincies worden erkend als bewijs van vakbekwaamheid.

Op het ogenblik worden examens voorbereid voor degenen die een opleiding tot elektromonteur of loodgieter hebben ontvangen.

IS THE NORTH BECOMING WARMER?

COCHRANE — Deer have been absent from this territory for years — yet two fawns were killed by a bus near Kapuskasing within the past month, first such fatalities in 11 years hereabouts.

Rangers of the Ontario Department of Lands and Forest have reported in recent years observing birds seldom seen so far north. —

Eskimos along the Atlantic coast are beginning to take fish previously found only far to the south. Commercial fishermen are finding schools of fish far north of their usual grounds off the Grand Banks.

Cochrane is about 600 miles north of Toronto and the Banana Belt but it seems to be getting warmer up here!

WOLFRAM IN THE YUKON

Wolfram is een zeer belangrijke delfstof, die op grote schaal gebruikt wordt in de staalindustrie. Daar het het hoogste smelt- en kookpunt heeft van alle metalen, is het in de laatste jaren onmisbaar geworden bij de productie van alooien, die blootgesteld zijn aan zeer grote hitte, zoals die, welke gebruikt worden voor straalmotoren en voor ruimtevaartuigen.

Wolfram is reeds gevonden in Canada (in de provincie British Columbia), maar de behoefte van Canada en de Verenigde Staten wordt grotendeels vervuld door import, hoofdzakelijk van Zuid-Korea, Bolivia en Brazilië.

Het is dus goed nieuws, dat een zeer rijke wolfram-ader ontdekt is in de Mackenzie Mountains van de Yukon, dichtbij de Alaska Highway, ongeveer 250 mijl ten zuidoosten van Whitehorse.

Het bodemonderzoek is nog steeds aan de gang en het delvingswerk is nog maar in een beginstadium, maar alles wijst er op, dat dit een bijzonder gelukkige vondst is, die de Noord-Amerikaanse staal-industrie voor vele komende jaren levering van wolfram zal verzekeren.

(C. S.)

Het Lied van "Damme"

(Vervolg van pag. 1)

ons opkomen in de ontmoeting met onze canadese samenleving. En deze zaak is minder eenvoudig dan zo ogenschijnlijk wel lijkt. Wij moeten deze dingen dan ook open en eerlijk voor onszelf en met elkaar onder ogen durven zien om te komen tot een werkelijk Canadian, reformed, christian inzicht in onze samenleving. Daarbij zullen we voorlopig zeker nog wel eens onderling van mening verschillen (zoals b.v. momenteel over C.L.A. en C.T.U.C.).

Maar dit moet kunnen, hiervoor moet ruimte wezen; zo alleen zullen wij tot een uitgebalanceerde canadese reformed zede kunnen komen. Dit is het doel dat ons allen voor ogen moet blijven staan: om in en voor Canada christian reformed te zijn. Daartoe zullen wij ook bij verschil van inzicht moeten leren elkaar vast te houden, ook als de verschillen soms diepgaand mochten zijn. En dat is een van de dingen, die ons wel eens de grootste zorgen mocht baren. Dat is een houding en instelling t.a.v. elkaar, die ook hier in Canada en de U.S.A. een voorwerp moet zijn van bewuste zorg en inspanning. Wij moeten elkaar vertrouwen en vasthouden, zolang als wij kunnen, en dan nog een beetje langer. Zolang als niet is bewezen dat iemand in strijd is met het Woord Gods en de daarop rustende confessie, zolang als dàt niet is uitgesproken door de christelijke gemeenschap, waarin wij samen leven, zolang zullen wij elkaar dragen en ten volle respecteren als broeders en zusters en medestrijders, ondanks alle verschillen, ondanks mogelijke riskante neigingen, die wij bij de ander — nooit bij onszelf! — menen te bespeuren. Het is heel gemakkelijk en zelf-verheerlijkend om in een kring van gelijkgestemde zielen te critiseren over de "andersdenkenden", het is minder gemakkelijk, maar even zelfverheerlijkend om het de ander "aan te zeggen" en zo hij niet hoort de kous als afgedaan te beschouwen. Het is moeilijk, maar noodzakelijk, om werkelijk te luisteren en te waarderen, het met elkaar soms gloeiend oneens te zijn en toch elkaar vast te houden en een ander uitnemender te achten dan jezelf, omdat ook hij gedreven is door eenzelfde overtuiging en bezieling:

De wereld waarin wij leven te dienen vanuit en met een hollands-calvinistische erfenis.

Damme toughe jonges zijn, da wille me weehééte en daarom komen: overal, overal . . . waar deze zaken ter tafel komen, eens of oneens. Want als we ergens tough in moeten zijn, is het in onze zelfcritiek én in elkaar vasthouden.

Er is nog een ander punt wat ik in dit verband ook graag binnen Uw gezichtsveld zou willen brengen. Daarover echter later maar eens.

Al. J. Vanden Pol

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
ABC
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

De Chinees dook onder . . .

NA EEN MINISTERIEEL DEPORTATIE BEVEL

Af en toe verschijnt er in de kranten een bericht over de deportatie van een persoon of een gezin, dat op de een of andere onwettige manier Canada is binnengekomen met de bedoeling, hier te blijven. In de regel betreft het personen, die niet aan de normale immigratie-voorwaarden kunnen voldoen en daarom op illegale wijze hebben geprobeerd, zich in dit land te vestigen. Vaak is het een tragisch verhaal; gevoelvolle mensen hebben spoedig de neiging, het voor de binnensluipers op te nemen, maar de Canada Immigration Act heeft nu eenmaal twee kanten; een regeling om mensen in Canada toe te laten en bepalingen om ongewenste indringers af te weren of kwijt te raken.

In December kwam geregeld de naam van de Chinese Weldon Chan in dit verband in het nieuws voor. Hij was op 2 November 1959 ondergedoken ergens in Canada, nadat Minister Ellen Fairclough van het Department voor Citizenship en Immigratie bevel had gegeven, hem met zijn vrouw en een dochtertje van 5 jaar het land uit te zetten.

Al spoedig waren ook in dit geval de 'gevoelige' mensen gevonden, die het voor de familie Chan opnamen. Een journalist probeerde een ontmoeting te organiseren van Mrs. Chan met haar dochtertje en Mrs. Fairclough, maar de Minister hield voet bij stuk en liet zich niet door een krantenman bewegen tot "liefdadigheid". Zo kreeg Mrs. Chan de minister tenslotte toch wel te zien, op 9 December, maar alleen door op haar beurt te wachten. En het is vaak druk in de wachtkamer van Mrs. Fairclough.

Ja het was toch wel zielig vonden sommigen. Het waren toch ook mensen, de Chan's, en moesten die nu terug naar het akelige Hong Kong, waar de ellende een mens van alle kanten aanstaart en waar ze hun kleine meisje haast geen nette opvoeding kunnen geven, terwijl ze zich hier in Canada toch zo goed thuis voelen?

"Bovendien", zei Mrs. Chan via een tolk, "mijn ouders wonen al meer dan 50 jaar in Canada, ze zijn Canadese burgers en ze hebben mij nu nodig om voor hen te zorgen". Haar vader, Mr. Dong Jam Lung te Vancouver is 82 jaar en haar moeder 77.

Tenslotte deed Mrs. Chan een beroep op het gevoel van de minister door erop te wijzen, dat ze zo graag met haar dochtertje met Kerstmis weer verenigd wilde zijn met haar man, die ondergedoken is, omdat hij dacht, op die manier het beste de belangen van zijn gezin te dienen. Hij heeft nl. zijn vrouw en dochtertje op zijn paspoort en de deportatie kan dus niet doorgaan, voordat men Mr. Chan zelf te pakken heeft.

DE ANDERE KANT

Er is echter ook een andere kant aan de zaak. Minister Fairclough heeft over dit geval een bulletin uitgegeven, waaruit wij het volgende citeren:

De volgende gegevens zullen het standpunt van mijn Department duidelijk maken in het geval van Mr. en Mrs. Weldon Chan.

Mr. Chan en zijn gezin kwamen in Canada in April 1958 met een niet-immigrant visum, dat verkregen was door middel van het verstrekken van onjuiste inlichtingen.

Reeds driemaal eerder had Mr. Chan geprobeerd toegang tot Canada te verkrijgen, maar telkens was hij afgewezen.

In September 1950 (meer dan 9 jaar geleden, Red. CC.) vroegen Mr. en Mrs. Chan non-immigrant visa aan in Hong Kong onder de naam Chan Yue Kwan. Mr. Chan gaf toen op, dat hij zijn schoonvader wilde bezoeken in Vancouver, maar zijn schoonvader had gezegd in 1949 dat hij geen familie leden buiten Canada bezat. Toen Chan Yue Kwan dan ook te kennen gaf, dat hij van plan was, Canada niet meer te verlaten als hij er eenmaal was, werden de visa geweigerd.

In Maart 1954 vroegen ze weer non-immigrant visa aan in Hong Kong, ditmaal onder de naam Weldon Chan. Mr. Chan verklaarde dat hij noch zijn vrouw familieleden had in Canada en dat zij niet eerder visa voor Canada aangevraagd hdden. Het kwam echter uit, dat Chan Yue Kwan en Weldon Chan dezelfde was. Visum werd geweigerd.

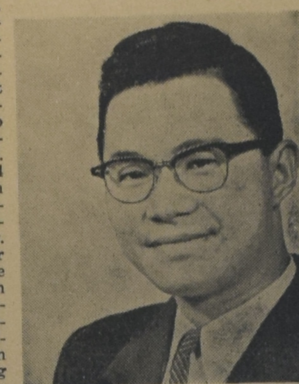
In April 1954 vroeg dit echtpaar voor de derde maal non-immigrant visa voor Canada aan, nu in Tokio, maar ook hier werd de aanvraag afgewezen. Nadien beweerden Mr. en Mrs. Chan, hun paspoort verloren te hebben. Nieuwe werden verstrekt. Toen vroegen ze in Brussel non-immigrant visa voor Canada aan, welke werden verstrekt door ambtenaren, die met hun geval niet op de hoogte waren. Zo kregen ze het recht voor een bezoek van vijf maanden aan Canada.

Bij aankomst in Quebec op 14 April 1958 verklaarden Mr. en Mrs. Chan tegenover de immigratie-beambten dat hun nooit de toegang tot Canada geweigerd was. Het werd hun dus toegestaan, naar Vancouver door te reizen. Drie maanden later vroeg Mr. Chan in Vancouver verlenging van het visum aan. Dit verzoek werd afgewezen en Mr. Chan kreeg het advies Canada vrijwillig te verlaten tegen 14 September 1958, de dag dat zijn visum afgelopen zou zijn.

Op 12 December 1958 hadden Mr. en Mrs. Chan Canada echter nog niet verlaten. Ze kregen schriftelijk bericht, dat ze nu binnen dertig dagen het land uit moesten zijn, daar ze anders gedeporteerd zouden worden.

Op 12 Januari 1959 deed een advocaat voor Mr. Chan het verzoek, dat een onderzoek ingesteld zou worden om vast te stellen, of de familie Chan in Canada mocht blijven of niet. Dit onderzoek werd ingesteld, aanzienlijk vertraagd door afwezigheid van de advocaat, op 8 Mei 1959. Hierna werd een deportatiebevel uitgevaardigd. Een beroep op dit bevel werd afgewezen en weer kregen de Chan's de gelegenheid Canada vrijwillig te verlaten.

Daarna schreef Mrs. Fairclough persoonlijk aan hem op 28 September 1959 dat hij Canada op 10 October 1959 moest hebben verlaten, daar anders tot deportatie overgegaan zou worden. Tweemaal, in October en in November gaf Mr. Chan bericht aan ambtenaren van het Department, dat hun vertrek uit Canada geregeld was, maar beide keren ging het niet door. Toen verliet Mr. Chan op 5 November Vancouver en sindsdien is hij spoorloos.

SHI HOW LAW
. . . mocht blijven . . .

RASSEN-DISCRIMINATIE?

Een geval met een gelukkiger afloop is dat van de 27-jarige onderwijzer Shi How Law, eveneens afkomstig uit Hong Kong. Hij kwam Canada binnen in 1953 op een studentenvisum als student van Charleton College te Ottawa. Dit visum werd elk jaar vernieuwd totdat hij zijn "teacher's certificate" in bezit had. Toen kreeg hij van Minister Fairclough bericht, dat hij het land moest verlaten. Op dat moment werkte hij als onderwijzer in een school te Merriton, Ont. Zijn collega's namen het voor hem op en schreven aan Mrs. Fairclough dat Law een waardevolle kerel was. Hierop zond de Minister Law een telegram, met bericht dat de deportatie afgelast was en dat regelingen getroffen zouden worden voor een definitieve vestiging in Canada.

Toch schijnt ook in dit geval nog sprake te zijn van discriminatie, aangezien hij nimmer een Canadees burger zal kunnen worden zoals hij dat zou hebben gekund als hij in b.v. Portugal geboren zou zijn, aldus meldt de Hamilton Spectator.

Canada heeft een indeling in vier groepen voor de mensen die naar dit land willen emigreren.

Allereerst zijn er de 'British Subjects' in het Britse Rijk, Australië, Nieuw Zeeland en Zuid-Afrika, zowel als de inwoners van Ierland, Frankrijk en de Ver. Staten van Amerika, die vrij Canada kunnen binnengaan als het niet voor de hand ligt, dat ze van de weldadigheid moeten leven.

Door een Commonwealth overeenkomst worden de aantallen immigranten, die jaarlijks uit India, Pakistan en Ceylon worden toegelaten, geregeld.

De tweede groep wordt gevormd door 15 Europese landen, waarvan een ieder mag immigreren onder de voorwaarden van het Canadese departement.

Van Egypte, Israël, Libanon, Turkije en Centraal- en Zuid Amerika kunnen alleen naaste verwanten van Canadese burgers of gevestigde (landed) immigranten opgenomen worden.

Tenslotte is er dan de vierde groep, die aangeduid wordt met "any other country" waarbij immigratie is beperkt tot echtgenoot(e), kinderen onder de 21 jaar, vader over de 65 jaar of moeder over 60 jaar van een Canadees burger.

Al deze onderscheidingen schijnen nog afkomstig te zijn van het standpunt van wijlen Mackenzie King in 1947 dat immigratie geen "fundamentele verandering in het karakter van onze bevolking" mocht brengen. Er gaan echter de laatste tijd steeds meer stemmen op, om dit standpunt te herzien en de wetten voor burgerschap en immigratie vrij van rassendiscriminatie te maken.

PER LUGPOS

Pretoria, 30 Nov. '59

STAATSHOOF HEENGEGAAN

Dr. Ernest George Jansen, Goewerneur-Generaal van die Unie van Suid-Afrika, is op 25 November oorlede, nadat hy ses jaar lank aan bloedkanker lydende was. Dr. Jansen was die seun van 'n Nederlandse immigrant en 'n Afrikanermeisie, en was die eerste Afrikaanssprekende om Goewerneur-Generaal te word. Dr. Jansen is op 7 Augustus 1881 in die Britse kolonie, Natal gebore. Die volgende dag, 8 Augustus 1881, was in die geskiedenis van Transvaal van groot betekenis. Op daardie dag het die republikeinse regering onder die leiding van pres. Kruger, regering van Transvaal van Brittanje oorgeneem na die beëindiging van die suksesvolle Eerste Vryheidsoorlog. Hierdie vryheid is weer met die Tweede Vryheidsoorlog (1899—1902) ontneem. Die strijd wat met die Eerste Vryheidsoorlog in 1880 begin het, duur egter voort.

Volgende jaar is dit 1960; dan is die stryd reeds tagtig jaar oud. Sal die Afrikaner se tagtigjarige stryd om 'n eie Suid-Afrikaanse republiek in 1960 seëvierend beëindig word?

Dr. Jansen was 'n man van sterk karakter. Hy was een van die stilles in land. Hy het as jong man in Natal op die voorgrond getree as stryder vir die Afrikaanse taal. Later het hy tot die parlement toegetree, waar hy sy hoogste roem as Speaker van die Volksraad verwerf het. Sy billikheid en onpartydigheid het mettertiid byna spreekwoordelijk geword. Die hoë aansien wat hy by alle dele van die bevolking geniet het, het hom feitlik 'n vanselfsprekende keuse vir die Goewerneur-Generaalskap gemaak.

Aan die pos van Goewerneu-Generaal is daar heelwat luister, maar niet veel betekenis verbonde nie. Die Eerste Minister is 'n baie belangriker person vir die regering van die land. Tog het dr. Jansen op sy stil, beskeide wyse ook sy bydrage gelewer. Hierdie Godvresende, dapper Afrikaner is langs die vorige Premier, Hans Strijdom, te ruste gelê. Sy nagedagtenis sal vir ons steeds tot seën wees.

CHRISTELIKE ONDERWYS IN SUID-AFRIKA

In Suid-Afrika is staatsonderwys die reël en ander onderwys 'n uitsondering. Kerkskole en privaatskole wat bestaan, het hoofsaaklik op Engelssprekende inisiatief tot stand gekom. Van 'n aksie vir Christelike onderwys aan Akrikaanse kant het tot dusver nognie veel tereg gekom nie. In die jongste tyd begin 'n klein roering aan die oppervlakte merkbaar word. Die een Gereformeerde Kerk na die ander begin langs hul kerkgeboue stewige katkisasiekamers te bou. Die eerste was die Gereformeerde Kerk, Linden. Hulle is gevolg deur Totiusdal. Nou is die Gereformeerde Kerk, Eloffsdal-Wonderboom-Suid hard besig met planne vir 'n stewige skoolgebou op die kerkterrein. Dit is vir die Katkisasie gebou, maar daar word gefluister dat die gebou mettertyd ook vir Christelik-nasionale onderwys ingespan kan word . . . So word die jaar 1959 sonder enige skoolaksie in Suid-Afrika afgesluit, maar daar is tekens van lewe. Nuus oor die skoolaksie in Kanada word besonder gretig gelees.

EREDOKTORSGRAAD VIR CALVINISTIESE MINISTER

Die raad van die Potchefstroomse Univertiteit vir Christelike Hoër Onderwys het besluit om op die eerstkomende gradedag, D.V. op 7 April 1960, die eredoktersgraad in die Regsgeleerdheid aan Sy Edele, Minister Jan de Klerk, minister van Arbeid en Mynwese, toe te ken. Die minister, 'n stoere Calvinis, is die eerste oudstudent van die Potchefstroomse Universiteit wat ministersrang verwerf het. Calviniste in Suid-Afrika is oor hierdie onderskeiding hoog verheug.

SUID-AFRIKAANSE CALVINISTIESE NUUSDIENS.

On Your Way

THE LORD IS MY HELPER

So that with good courage we say, The Lord is my helper; I will not fear; What shall man do unto me?

Hebrews 13:6

We are told in certain circles to have boldness of faith, whether we have grounds for such faith or not. Men seem to think that the thing to do is to have faith in faith, that is in the power of faith. True, even an unreasonable faith has a power to sustain marvellously in times of stress and despair. Yet such a faith can prove disastrous. While it may work in a specific instance, it is philosophy that leads to disaster, and boldness of that sort is only foolhardiness.

It is not this boldness which is thought of in connection with our text in Hebrews. "Let us have boldness" we may boldly say. This boldness is directly related to what is presented before. It is because we can believe what God has said, "I will never leave thee nor forsake thee", that we can boldly say, "The Lord is my Helper". Believing that God has spoken and believing what God has spoken, because He has spoken it makes it so that we can boldly say, "The Lord is my Helper."

Not only does it require boldness of faith to say these words, but to say them gives boldness to say, "I will not fear what man shall do to me."

The Lord will help me against the dangers that threaten, against which I feel myself so helpless. He is not only on of my helpers. All other helpers are but means in His hand by which He extends help to me.

My Helper! He makes provision for our needs. Now let us take Him as our helper. Ask Him for His help. On our knees daily lay our needs before Him. Consult Him for guidance that our labors may not be in vain. Ask Him to help carry out our plans.

Do we go far enough? Do we ask Him to help us make our plans? Do we ask for help in our tactics or also in our strategy? Do we ask His help only in our strategy or also in our policy. Do we ask help to do what is wise, or also to learn what is wise?

H. Moes.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Paul bokst niet meer

Paul Pronk bokst niet meer. Enkele dagen voordat een aantrekkelijke wedstrijd gebokst moet worden, korte tijd ook voordat het trainingskamp voor de Olympische Spelen in Rome begint, laat deze jongen, een veelbelovend kandidaat voor deze krachtmeting, weten, dat hij nóóit meer zal boksen. Het was een zwaar besluit voor de 19-jarige Paul Pronk. Vier jaar heeft hij nu wedstrijden gebokst. Hij was nog zeventien jaar toen hij Nederlands kampioen vedergewicht werd en kampioen van Zuid-Holland was hij al veel langer.

Paul Pronk was een jongen van de wereld. Hij kwam in vele landen en in geen van de grote steden had het donkere leven nog geheimen voor hem. Het was op een zaterdagavond, nog maar kort geleden. Paul stapte in de Rembrandtstraat in zijn auto. Hij zag een groepje mensen staan zingen, onder een lantaarnpaal. In een balorige bui claxonneerde hij hard en scheen hij met zijn koplampen de mensen in het gezicht. Maar ze werden niet boos om die herrie en dat licht. Hun gezichten bléven blij, toen ze zongen en toen er een wat ging vertellen. Bokser Paul Pronk stapte uit en ging luisteren.

Wat die mensen vertelden was machtig mooi. Zij vertelden van de liefde van Jezus, die mensen gelukkig maakt, als ze hun hart maar aan Hem geven. Paul zag de gelukkige gezichten van die mensen en hij dacht: Ik heb geld, ik heb een auto, ik ben Nederlands kampioen en toch heb ik dat geluk niet...

Hij is die zaterdagavond toen niet meer gaan dansen.

Kom eens langs! had een van die mensen zaterdagsavonds gezegd. Kom eens bij ons thuis of in de tent aan de Melis Stokelaan.

Naar die tent is Paul Pronk gegaan en daar is hij door God op een kruispunt in zijn leven geplaatst. Daar werd hij voor de keus gesteld: Voortaan een leven mèt of zonder Christus.

Hij koos een n i e u w leven, dat Jezus hem aanbood.

Paul Pronk zag ook de consequenties van deze stap. Hij begreep, dat een leven met Jezus en een bokscarrière niet samen konden gaan. Het boksen moest hij er dus aan geven. Hij deed het.

Thuis begrepen ze zijn stap niet. "Een vlaag" dacht men. Maar hierin bleek men zich te vergissen. Het gevolg werd dat er nu haast geen band meer is tussen ouders en zoon. Zijn werkgever begreep zijn stap al evenmin. Hij kon Paul niet meer gebruiken. Zijn baan was hij kwijt.

Maar Paul b l e e f blij. Hij had nu geen geld meer, geen auto, geen bokscarrière, maar hij was gelukkig, hij was een kind van God.

Naar Bijbelschool.

Zijn enige doel is thans nog een bijbelschool te volgen. Brieven zijn al uit naar Engeland en Duitsland. Na die bijbelschool wil hij dan als evangelist gaan werken. Zijn doel is: andere mensen hetzelfde geluk te brengen, als hij ontving. En daarmee wacht hij niet tot hij klaar is met de bijbelschool. Daarmee is hij al begonnen. Iedere zaterdagavond trekt hij met een groep jongelui de stad in. Het zijn dezelfde jonge mensen, als die men "nozems" noemt. Zij hebben dezelfde soort kleren aan. Nauwe broeken en gestreepte hemden zijn ook bij hen favoriet. Maar nozems zijn zij bepaald niet. Zij zingen en vertellen van hun geluk. Dat doet Paul ook en veel van zijn oude vrienden kijken vreemd op, als zij Paul de bokser in de stad horen vertellen van Jezus.

En sommigen gaan nadenken over dat geluk, waarvan Paul de bokser sprak.

(Nieuwe Haagse Courant)

ANGST

Angst maakt dom. Angst maakt a-sociaal. Angst maakt slecht. Angst maakt ziek.

Het moet een der voornaamste taken van de opvoeder zijn overal de angst te bestrijden. Zij brengt zoveel onheil in de wereld doordat zij de mens onvrij maakt en het grootste deel van zijn krachten absorbeert tot afweer.

Angst houdt de mens in een voortdurende spanning, makt hem nerveus en licht prikkelbaar, dringt hem tot agressie — en uit de angst der volken zijn bijna alle "preventieve" oorlogen ontstaan.

De angst is de bedenkelijkste raadgever der opvoeders, en als zij het aanjagen van angst als opvoedingsmiddel gebruiken dan zijn zij alle tezamen slechte opvoeders.

(Die Welt der Schule)

Moments of Beauty

Beauty is seen
In the sunlight
Penetrating the lifting winter fog,
By looking upwards into the spheres
You peep into the imagery
Of glory-land.

Beauty is seen
In thawing ice droplets
Hanging like weighty diamonds on
swaying reeds
That stood the tests of winter storms
And may now wear the crown of
victory
For a second.

Beauty is seen
When you kneel in humility
And wait for the spirit of prayer
Keeping very still, just listening
Until you hear God whisper,
"I love you."

J. V.

ONTVANGEN KALENDERS

MARANATHA-KALENDER 1960

J. H. Kok, N. V. Kampen. Ndl.

Deze kalender staat onder redactie van Dr. H. J. Langman, Ned. Herv. predikant te Amsterdam en Ds. J. Overduin, Geref. predikant te Veenendaal, die de meditaties op de kalenderblaadjes verzorgen. De achterzijde van de blaadjes bevat ontspanningslectuur, vol afwisseling. De bekende kunstenaar J. Pander heeft het schild ontworpen, een voorstelling van Jezus temidden van de discipelen, als Hij zegt, dat van de schone gebouwen in Jeruzalem geen steen op de andere gelaten zal worden. Geheel in overeenstemming met de naam van deze kalender volgt dan de tekst "Daarom, weest ook gij bereid...". Prijs f 2.45.

HERVORMDE DAGKALENDER 1960

Boekencentrum N. V. Den Haag

De Hervormde predikanten die samen de redactie van deze kalender vormen, hebben de teksten van de blaadjes met zorg samengesteld. Het is een echte familiekalender geworden. De achterzijde van de blaadjes geven prettige leesstof, o.a. uit boeken, verhaaltjes, puzzles enz.

Het schild van de Hervormde dagkalender geeft een reproductie weer van een schone schildering van de aanbidding der herders. De schilder is James De Vries. Prijs f 2.45.

VEILIG KOMPAS KALENDER 1960

Boekencentrum N. V. Den Haag.

Evenals voorgaande jaren bevat de Veilig Kompaskalender 18 bladen — voor iedere drie weken een blad — met een aansprekend gecalligrafeerd bijbelwoord, psalm- of gezangvers of tekening, verzorgd door de schriftkunstenaar G. J. Haalboom in twee kleuren. Een aantrekkelijk kleine kalender, artistiek verzorgd. Prijs f 2.25.

REMBRANDTKALENDER 1960

Boekencentrum N. V. Den Haag.

Voor de vierde maal verscheen de Rembrandtkalender met 26 reproducties van tekeningen en etsen van de grote Nederlandse kunstenaar Rembrandt. Elk veertiendaags vel bevat zo'n reproductie van een bijbelse voorstelling met een korte toelichting in drie talen, Nederlands, Engels en Duits, verzorgd door Ds. Jac. Petri. Prijs f 4.90.

WERKLOOSHEIDSVERZEKERING

Rechten en plichten van de werknemer in Canada

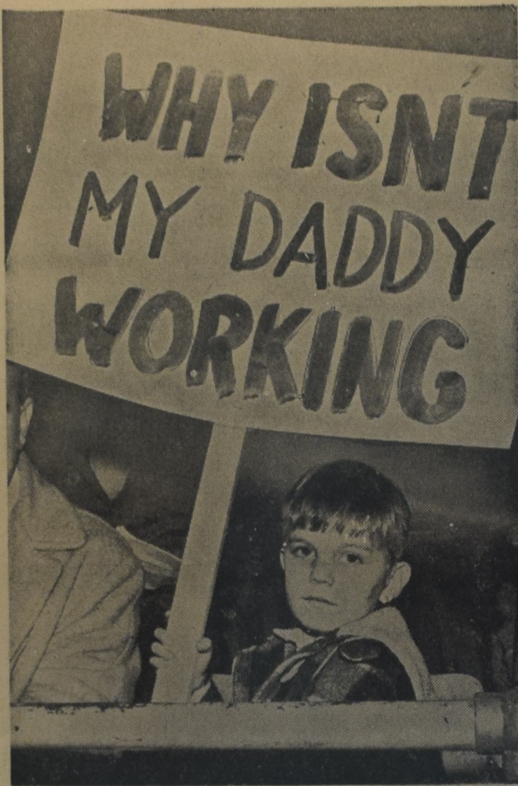
door C. L. Caccia

Canada heeft een programma voor werkloosheidsverzekering, dat een bescheiden wekelijks inkomen verschaft aan hen, die buiten hun schuld werkloos zijn geworden. Deze verzekering is verplicht, om de kosten over zoveel mogelijk werkende mensen te verdelen: op deze wijze kunnen de contributies klein zijn zonder de uitkeringen onredelijk laag te maken.

Zo gauw mogelijk na aankomst in Canada moet men naar het dichtstbijzijnde bureau van de Unemployment Insurance Commission gaan en zich laten inschrijven. Daar krijgt men een geel verzekeringsboekje en ook een identiteitskaart met een eigen verzekeringsnummer er op. De Commission zal U ook bijstaan in het zoeken naar we k.

In Uw nieuwe baan zal Uw werkgever U naar Uw verzekeringsboekje vragen. U moet de identificatiekaart houden. Zolang U te werk gesteld bent, is Uw werkgever verantwoordelijk voor het plakken van zegels in Uw boekje iedere week om het bedrag van Uw contributie aan te geven. Laten we b.v. aannemen, dat Uw salaris $ 50.00 per week is, dan zal de wekelijkse contributie, genoteerd in Uw boekje, $ 1.32 bedragen. Uw werkgever zal de helft van dit bedrag (66 cent) betalen. U zult zelf de andere helft (66 cent) betalen, hetgeen automatisch van Uw looncheque afgehouden zal worden.

Iedere werkende persoon in Canada, mannelijk of vrouwelijk, van wie het jaarlijks inkomen onder de $ 5.460,00 is, draagt op deze wijze aan het werkloosheidsverzekeringsfonds bij. Aan dit fonds voegt de federale regering tenminste één vijfde van het totale bedrag, bijgedragen door werkgevers en werknemers, toe.

Laten we nu eens aannemen, dat U werkloos wordt, wegens gebrek aan werk, of door andere omstandigheden buiten Uw schuld om. In dat geval moet U Uw verzekeringsboekje van Uw laatste werkgever krijgen. Overtuig U er van, dat de zegels ingeplakt zijn tot en met de laatste week, dat U gewerkt hebt. Indien U Uw boekje niet direct kunt krijgen, ga dan toch zonder uitstel naar het dichtstbijzijnde bureau van de Commission om U aan te melden en Uw aanvrage voor uitkering in te dienen. Denk er aan Uw identificatiebewijs mee te nemen. Doe dit onmiddellijk, omdat het één week duurt, voordat U aanspraak op uitkering hebt.

Alles wat nodig is om recht op uitkering te hebben, is, dat U dertige weken contributie hebt betaald in de laatste twee jaren en acht daarvan in het laatste jaar. U zult dan een wekelijkse uitkering ontvangen te beginnen één week, nadat U zich aangemeld hebt bij Uw plaatselijk bureau van de Commission. Dit geldt zolang als U bereid en in staat bent te werken en geen geschikt werk kunt krijgen.

Te zelfder tijd dat U Uw aanvrage indient, zal men U vragen U in te schrijven om werk te krijgen. Het is één van de belangrijkste diensten van de Commission om U te helpen dat te vinden. De volgende tabel laat de tegenwoordige uitkeringsbedragen voor de meest voorkomende weeklonen zien:

Gemiddeld weekloon van de verzekerde persoon		Uitkering voor één persoon		Uitkering voor gezinnen	
Van	Tot	Uitkering	Toegestane verdiensten	Uitkering	Toegestane verdiensten
$ 33	— $ 38.99	$ 15	$ 8	$ 21	$ 11
39	— 44.99	17	9	24	12
45	— 50.99	19	10	26	13
51	— 56.99	21	11	28	14
57	— 62.99	23	12	30	15
63	— 68.99	25	13	33	17

Voor uitkeringen, die corresponderen met weeklonen beneden de $ 33 en boven $ 68.99, kunt U inlichtingen verkrijgen bij Uw plaatselijk bureau van de Commission.

Gezinsuitkeringen zijn voor mensen, die personen moeten onderhouden, die afhankelijk van hen zijn, zoals Uw vrouw, Uw kinderen en die naaste familieleden, voor wie U geheel en al de verantwoording hebt.

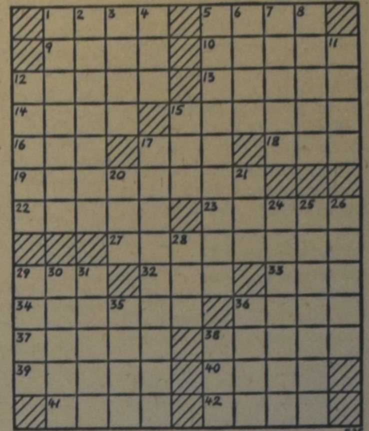
Toegestane verdiensten zijn de maximum-bedragen, die U per week mag verdienen, terwijl U Uw wekelijkse uitkering krijgt.

De uitkeringen lopen voor bepaalde tijdsperiodes: in het algemeen kunt U één week uitkering ontvangen voor iedere twee weken, dat U contributie betaald hebt gedurende de laatste twee jaren. Verschillende regels voor uitkering zijn van kracht, indien U Uw werk vrijwillig opgegeven hebt en indien U ontslagen bent. Vraag Uw plaatselijke Unemployment Insurance Commission om inlichtingen over dit punt. In beide gevallen zullen de diensten van de Commission om U te helpen ander werk te vinden beschikbaar voor U zijn.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Wife of Osiris
5. Priest of Oman
9. Baseball team
10. Rechart
12. Because
13. Seaport of Japan
14. Engrave
15. Traps
16. Bind
17. Exclamation
18. Skill
19. A U. S. President
22. Slumber
23. Regulations
27. Floodgate
29. Little girl
32. Falsehood
33. Digit
34. Necessitate
36. Game fish
37. Fruit of the oak
38. Buffalo
39. —— Antoinette
40. Article
41. Oceans
42. Inquisitive (colloq.)

DOWN
1. Beginning
2. Heartfelt
3. Measure of length
4. Look
5. Locomotive (colloq.)
6. Flat-topped hill
7. Beetle
8. Manufacturer
11. Time gone by
12. Adam's son (poss.)
15. Distress call
17. Private news channels
20. Twilled fabric
21. Squirrel food
24. Flowering water plants
25. Thrifty administration
26. Scotchman's dagger
28. Nothing
29. Line of juncture
30. Peruvian Indians
31. Shop
35. Melody
36. Yugoslavian leader
38. Storage place

"OP ZOEK"

(J. G.) Woorden hebben een conjunctuur. Enige jaren geleden was er een hausse in "bezinning". Nergens konden enige lieden van goeden wille bij elkaar komen, of ze gingen zich op een of ander bezinnen. Al gauw hebben de cabaretiers deze rage ontdekt, en er vrolijke munt uit geslagen. Het begint er nu op te lijken, dat hun parodieën effect krijgen: als de tekenen niet bedriegen, neemt het bezinnen af, en gaat men tegenwoordig allerwegen meer en meer "op zoek". Op zoek naar de democratie, op zoek naar de jongeren, op zoek naar de ontmoeting met de medemens. Veel is er natuurlijk niet veranderd: alleen de woordkeus is gemoderniseerd. Voorlopig blijkt het op zoek zijn de gemoederen uitstekend te bevredigen. Het gezegde voorziet in een behoefte. Zal het binnen afzienbare tijd eveneens aan de hoon der cabaretiers ten prooi vallen, dan zal daar niemand lang om treuren. De lading is verzekerd, men gaat op zoek naar een nieuwe vlag.

(Vrij Nederland)

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Na een onbezorgde jeugd als dochter van een Noord Hollandse dorpssmid is Anke in het grote leven gekomen. Ze is nu mevrouw Millenaar en ze heeft een goede man en een lief dochtertje. Toen kwam plotseling de dreiging van een tweede wereldoorlog en ook Harry Millenaar moest onder de wapenen. Anke bracht met haar kind een kort bezoek aan haar ouders maar is nu weer thuis in de stad. Haar benedenburen, de oude, blinde — en ongelovige — meneer van Garderen en diens devoot Rooms vrouwtje Sanne hebben intussen tot hun grote vreugde een huisgenoot gekregen, Leo een ongetrouwde officier, die zonder dat Anke het weet, onder haar bekoring komt. Hij vecht er dapper tegen maar de omstandigheden maken het hem moeilijk.

• • •

(65)

Ze heeft niet de minste notie, dat elk van haar woorden een averechtse uitwerking heeft. Ze priemen in Anke's ziel als venijnige naalden. Leo zal, als zij, moeten kampen om weer verlost te worden uit het bedrieglijke ragfijne net dat door de vijand van al wat goed en edel is, om hun beider levens was gespannen. Zal hun dat ooit gelukken? De kamer wordt als door een donker gordijn afgesloten van het licht, een zwaar geladen sneeuwwolk jaagt langs de zon. Dan valt plots weer een heldere straal naar binnen. Als een blijde vogel wiekt de gedachte in Anke omhoog, dat het toch niet altijd nacht in haar ziel kan blijven. Het licht van Gods gena zal het weer winnen en haar jonge handen grijpen, hoewel onzeker en bevend, naar wat de toekomst aan fris, nieuw geluk wellicht voor haar verborgen houdt.

Tante Sanne voelt de verandering ten goede dadelijk aan. In de waan, dat zij door haar afleidend gekeuvel dit heeft bereikt, wil ze nu nog proberen het kleintje aan het spelen te brengen. Telkens heeft ze een ander grapje en zowaar, het lukt. Door de kamer trilt een vrolijke lach, omdat Oma, bij het kleine, kleine kiezeltje, heel zachtjes in de palm van Corry's handje kietelt.

"Hoor je dat?" roept ze zegevierend uit. "Zie je nu wel, Vogeltje, het komt best in orde."

"U denkt dus, dat ik geen dokter behoef te waarschuwen!"

"Een dokter? Ja, hoor eens, ik heb zelf nooit kinderen gehad, maar vóór mijn trouwen heb ik ritsen spruiten van een ander opgekweekt. Je weet, ik was gouvernante. Heus, met een huismiddeltje bereik je in de gewone gevallen evenveel. Ik heb een recept voor een puike abdijsiroop. Als Marleentje alles even voor je haalt, maak jij het zelf klaar. Heb je meteen een aardig werkje en 't prettige idee, dat je wat voor de kleine poes doen kunt, dat wil je tóch graag! Dan ga ik nu gauw naar beneden." De oude dame redeneert nog als ze voetje voor voetje demonstreert wat het in de practijk zeggen wil als zij een trap neemt.

Anke is toch wel iets verlicht na haar bezoek. Wel ja, ze gelooft nu zelf ook dat het niets ernstigs is met Corry. Ze lijkt ook wel wat meer kleur te hebben dan daar straks. Gelukkig, nu durft ze weer vrijer adem halen. Vóórdat Mevrouw van Garderen kwam, was er zo vaak ze naar haar kindje keek, een sarrende stem, die haar vóórhield, dat God het lammetje soms wegneemt, om het schaap terug te roepen. Zij voelde zich zó sterk de afgedwaalde, dat zij meende niet anders te kunnen verwachten dan een pijnlijke, rake steenworp uit de slinger van de Herder, die haar voorgoed zó zou verminken, dat er van wegdolen geen sprake meer kon zijn. Ze krijgt nu echter weer lust om Corry's eerste ziekte zo knus en behaaglijk mogelijk te laten passeren. Van een paar aaneengeschoven crapeauds tovert ze een gemakkelijk bedje. Daar installeert ze de peuter met haar hele diergaarde en poppekraam. Het doet ogenschijnlijk wonderen bij het patiëntje. Ze gaat uit zichzelf rechtop zitten. Blikt als een kleine majesteit in 't rond en tracht dan haar beertje een goed uitzicht te verschaffen op de brede leuning van haar geïmproviseerd ledikant. Het beest maakt enige malen een salto mortale en boort dan met zijn neus in het zachte vacht, dat voor de balcondeuren ligt. Onverwijld neemt de zieke het initiatief om hem te volgen, maar haar moeder verhoedt het.

"Beter wordt ze," zingt het in Anke. Dankbaarheid welt in haar op. "O, Here, laat mij toch niet aan mijzelf over," is de stamelende bede, die opstijgt uit haar binnenste, nu ze zich in de ruimte voelt gesteld. Wanneer iemand, óók een mens, dit bidden zou hebben gehoord, zou hij 't als wartaal hebben gequalificeerd, maar de Here, die Zijn schepselen en de oorsprong van hun leed en zonde kent, verstaat ook deze kreet om ontferming in zijn volle betekenis.

In de namiddag vlokt de sneeuw aan, dikke wollen pluizen gelijk, in eindeloze aaneengesloten rijen naar beneden. Het hoopt zich op in de vensterbanken en voor de deuren tot een barricade. Corry ziet 't van uit haar stoelenbedje. Ze volgt met ernstig aandachtig snuitje het speels gedwarrel van al die witte balletjes. De pop en de beer, haar onafscheidelijke gezellen, liggen op de grond. Ze doet echter geen pogingen, ze weer in haar bezit te krijgen. Het bevalt Anke niet, dat ze zo gemakkelijk berust in de scheiding van haar beminde schatten. Daarom bukt ze zich en zwaait bij één poot met 'n grote boog beertje weer over boord.

"Hoepla! Wat kan die Teddy springen, zó hoog!" gebaart ze. De omhelzing, die anders zeker volgt na een weerzien, blijft achterwege. Corry vlijt haar kopje op het bruine, ruige lijf van haar vriend en steekt een duim in haar mond. Haar oogjes, flets en zonder veel uitdrukking, vallen bijna toe. Nu toch weer bezorgd neemt Anke een klein handje in de hare. Het gloeit koortsig. Aan de kant bij de slaap, waar de huid blank en doorschijnend is, gaat een kloppertje snel op en neer. Een hevige angst beneemt Anke bijna de adem, een wee gevoel van onpasselijkheid golft in haar omhoog. Haar ogen staren in de witte wereld daar buiten. Is het werkelijk waar, dat ze nog maar zo kort geleden in een dolle uitgelaten stemming geraakte over een plotselinge sneeuwval? Was zij het die gisteren nog vrij als een vogel en in ongedwongen kout over de ijsbaan zweefde? Was ze toen nog zo jong, zonder verdriet en zorg, dat ze in een onbedwingbare lust naar genot haar kindje zonder aarzelen aan vreemden toevertrouwde? Zou zij bijna bezweken zijn voor de verleiding en de gave liefde vertrapt hebben van de man, die leeft op de uren, die hem toegemeten worden, om bij haar en het kind te zijn?

In grenzenloze verbazing en minachting beziet ze haar eigen beeld met de moede blik van een oude vrouw. Haar hoofd duizelt van de vele vragen, die elkaar snel opvolgen. Kreunend sluit ze haar ogen om de witte warreling daar voor haar niet te zien.

"Mamma!!" vleit een zoet stemmetje om haar moeder, die verloren in zich zelf staat, weer tot orde te roepen. Met een ruk keert Anke tot de werkelijkheid terug.

"Poppedeine!, wat is er? Wil je even bij Mamma komen?" Ze zet het dreumesje op haar voetje, maar Corry laat zich dadelijk zakken. Anke neemt haar op schoot en kietelt in haar zijdjes. Het effen gezichtje komt even uit de plooi, maar 't is een flauw, lusteloos lachje, haar vingertjes wriemelen wat aan het hangertje van haar moeders collier. Dan begint ze ineens heftig te schreien, haar voetjes trekken zich op als in hevige pijn. Dodelijk verschrikt draagt Anke het kind naar haar bedje. "O lieveling! Wat is er?" jammert ze. Ze zegt lieve, troostende woordjes, maar het klagelijk huilen houdt aan. "O Here, wat moet ik toch beginnen? O, was Harry er toch maar!" wenst ze in haar grote nood.

(Wordt vervolgd.)

De TIJD kan niet terugkeren

De auto snelde voort over het gladde asfalt. De bestuurder had zijn ogen strak op de rijbaan gericht, maar zijn gedachten schenen ver weg te zijn. Zijn gezicht stond nadenken, alsof hij met een moeilijke opgaaf bezig was.

Plotseling ging er een schok door de man heen:

De Dood stond op de weg!

En bij intuïtie wist de man dat de Dood voor hèm kwam . . . Met een impulsief en afwerend gebaar sloeg de man zijn handen voor zijn gezicht en kreunde: "Nee, nog niet, nog niet . . ." De wagen schoot dwars over de weg en kantelde onderste boven.

De Dood stapte naderbij en zei kalm: "Kom, het is je tijd".

Maar de man bleef in zijn gebogen houding zitten en keek de Dood smekend aan: "Dood je bent te vroeg. Je moet je vergist hebben. Ik ben nog in de volle kracht van mijn leven. Het kan niet . . ."

"De leeftijd speelt voor mij geen rol", sprak de Dood onbewogen. "Jong en oud, ziek en gezond, dat maakt voor mij geen verschil. Kom."

De man keek de Dood nog steeds aan en zijn stem klonk als van een angstig en verschrikt kind, toen hij zei: "Dood, laat me gaan, laat me alstublieft gaan! Geef me nog een jaar uitstel. Slechts één jaar. Daarna zal ik gedwee met je mee gaan. Nu kan ik nog niet met je mee. Geloof me Dood, het kan echt niet. Ik moet nog zoveel regelen in mijn zaak . . ."

De Dood keek koel op de man neer. "Je zaak bloeit en groeit", antwoordde hij. "Je hebt een goede boekhouder. Maak je over die zaak geen zorgen. Zonder jou wil het ook wel."

De man sloeg geen acht op het kwetsende antwoord dat de Dood hem gaf, maar zei zacht en met tranen in zijn ogen:

"Daar gaat het niet om, Dood. De zaak is geregeld, al jaren geleden. Maar hij is verkeerd geregeld. Luister, Dood, dan begrijp je waarom ik zo graag nog een jaar wil blijven leven. Mijn zaak is groot geworden, omdat ik mijn concurrent kapot gemaakt heb. Ik heb dit op een manier gedaan, waar wettelijk niets tegen te doen viel, want ik ben sluw en achterbaks te werk gegaan om hem zakelijk van de kaart te vegen. En dat is gelukt. Zaken zijn zaken. Nu leeft die man al jaren onder de moeilijkste omstandigheden. Hij is zijn zelfvertrouwen kwijt geraakt en drinkt. Zijn vrouw is een wrak, zijn kinderen kennen geen vreugde meer. Dat is mijn schuld, Dood.

"Het heeft me al jaren dwars gezeten en steeds heb ik er wat aan willen doen. Ik had hem bij mij in de zaak willen nemen als compagnon en hem en zijn gezin weer op de been willen helpen. Dat wil ik nu gaan doen, Dood, als je mij daartoe de gelegenheid geeft. Geef me slechts één jaar, dan ben ik tevreden. Meer vraag ik niet."

De man had vlug en met overtuiging gesproken en in zijn ogen lag weer de oude onverzettelijkheid, die hem als zakenman had groot gemaakt.

Maar de Dood was niet te vermurven:

"Het is nu meer dan zes jaar geleden, dat je je concurrent zijn bestaan ontnomen hebt. Al die jaren heb je de gelegenheid gehad om dit onrecht goed te maken. Maar je deed het niet. Waarom zou je het dan nu doen? Als ik je vandaag de weg niet versperd had, dan had je het evenmin gedaan, ondanks al je goede voornemens. En nu is het te laat. Kom, we moeten gaan. Je verzoek kan niet ingewilligd worden. Kom nu mee."

De man keek wezenloos voor zich uit. Op zijn gezicht lag een mengeling van schaamte en wroeging. Toen plotseling vertrok zijn gezicht tot een verdrietige grimas; een nieuwe gedachte schoot plotseling door hem heen, die zijn hart met pijn vervulde:

"Dood, als je me dan geen jaar uitstel kunt geven, geef me dan een maand. Eén maand. Voor mijn kinderen. Ik heb ze zo vaak beloofd om eens met ze uit te gaan, om ze te leren zwemmen en ze eens een dag mee uit vissen te nemen. Maar ik kon er nooit de tijd voor vinden. De zaak eiste me volkomen op. Elke keer nam ik me voor om eens een zaterdagmiddag voor ze vrij te maken. Maar dit gebeurde maar heel zelden. Ik kan me zelfs niet meer herinneren hoe lang het geleden is, dat ik ze eens mee uit nam. Dood, geef me alstublieft een maand langer hier op aarde, zodat ik die met mijn kinderen kan doorbrengen. Als je me daarna komt halen, dan weten ze tenminste dat ze een vader gehad hebben en dan zullen ze zich later wat gelukkiger voelen. Geef me een maand, Dood, o, alstublieft." De man zei het bijna onhoorbaar, want zijn stem was verstikt door de tranen.

Maar de Dood was niet geroerd door de smeekbede van de man:

"Elk jaar heeft 52 zaterdagen en zondagen", zei de Dood zakelijk. Als je gedaan had, wat je je voorgenomen had, dan had je ze tientallen keren een fijne middag kunnen bezorgen. Maar je deed het niet. En nu is het te laat. Kom. We moeten nu gaan."

De Dood begon tekenen van ongeduld te tonen en legde zijn hand op de schouder van de man.

Maar de schouders van de man schokten van zijn wanhopig gesnik. "Dood, wees barmhartig! Ik heb nog zo vreselijk veel goed te maken. Geef me dan één dag, één uur . . . Ik moet mijn vrouw nog zien, voordat ik sterf. Ik heb meer voor me zelf geleefd en voor mijn zaak dan voor haar en de kinderen. Ik had weinig aandacht voor haar en ik waardeerde nauwelijks wat ze allemaal voor me deed. Ik moet haar nog zien en zeggen dat ik nog net zoveel van haar houd als vroeger. Ze zal me vergeven en me begrijpen. Geef me slechts één uur, Dood, dat is alles wat ik van je vraag. Laat me los, o, laat me gaan . . ."

Maar de Dood liet de man niet los. "Je kunt in één uur niet meer goed maken, wat je in duizenden en duizenden uren misdaan hebt. Een jaar heeft 365 dagen en 24 maal zoveel uren. Al die tijd had je de gelegenheid om je vrouw gelukkig te maken. Je deed het niet. Eén uur kan nu geen verschil meer maken. Het is nu te laat."

De Dood greep de man steviger vast. "Kom."

Maar de man worstelde om los te komen. Hij vocht tegen de tijd, die allang vergaan was en slechts wanhoop, schaamte en schuldbesef voor hem had achter gelaten.

"Is er dan helemaal geen uitkomst meer?" riep hij radeloos uit. "Ik kan zo niet met je mee geen . . Ik kàn niet sterven zonder vergeven te zijn . . . O, God, vergeef me. Ik weet dat ik mijn egoïstisch leven niet meer ongedaan kan maken, maar misschien dat ik nog vergiffenis kan ontvangen . . .!"

"Te laat", zei de Dood. "Nu moeten we gaan."

Maar plotseling deinsde de Dood verschrikt achteruit:

De klacht en bede van de man had de hemel bereikt.

Het Licht, waarvoor de Dood terugdeinsde, was verblindend wit.

De man viel op zijn knieen en boog zijn hoofd tot op de grond. En de Stem, die hij nu hoorde, klonk als de schoonste muziek, die hij ooit gehoord had:

"Uw zonden zijn U vergeven. Ga in, in het Huis Mijns Vaders."

Het Licht bleef toen de man nu gewillig de Dood volgde.

Maar de Dood bleef achter, toen de man de Lichtende Eeuwigheid binnen ging, waartoe noch de Dood, noch de Tijd toegang heeft.

Het krantenbericht die avond was maar kort en maakte geen melding van de doodsstrijd, die de man had. Dat kon ook niet, want de grens tussen dood en leven is dunner dan een zijden draad en voor buitenstaanders onzichtbaar.

Daarom beseffen de mensen ook ze weinig dat de Dood op het meest onverwachte ogenblik kan komen en een halt aan de Tijd toeroept.

De Tijd keert dan nooit meer terug. Want nà de Tijd komt de Eeuwigheid, en die is tijdeloos . . .

Ineke Parlevliet

Leeke-dichten

THE MINERS

Into the big, black pit they go,
Swinging their hammers to and fro.
Will they ever see daylight again?
No one knows, not even them.

Their bright white lights shine in the dark,
While to their neighbours they remark,
About the weather up above,
About their house, their home, their love.

After lunch it's back to work,
For all their duties they must not shirk.
Will disaster strike today?
The fear of this will always stay.

Finally it's closing time,
The miners all go home to dine.
Another set of workers come,
To gain their bread and earn their sum.

Do they trust the Lord on high?
To keep them safe till morning nigh.
They should trust on Him alone,
To guard their life, protect their home.

by Christine Romkema
12 years old.

In deze rubriek geven wij af en toe een plaatsje aan gedichten van lezers. Hoewel wij de technische eisen niet te hoog stellen, zullen de inzendingen toch aan bepaalde standaardvoorwaarden moeten voldoen. Hierover kunnen wij echter geen correspondentie voeren en inzendingen kunnen niet geretourneerd worden.

AAN ONZE LEZERS:

Nu we dit stukje schrijven is Kerstmis 1959 al weer voorbij en heeft het jaar 1960 zelfs zijn intrede al gedaan.

Een drukke maar ook gezellige tijd is achter de rug. Misschien bent U als lezer van Calvinist-Contact wel een beetje de dupe geworden van de z.g.n. "Christmas-rush" bij de post en hebt U 'ons blad de laatste weken niet steeds op tijd ontvangen. Van sommige abonnees hebben wij tenminste, net als vorig jaar, al weer brieven met klachten over slechte bezorging ontvangen. Wij betreuren dit natuurlijk ten zeerste en stellen er daarom prijs op nadrukkelijk erop te wijzen, dat de oorzaak hiervan niet ligt in onze drukkerij, noch bij onze administratie. Alle kranten aan alle abonnees zijn op tijd verzonden. De adressen worden met een electrische adresseermachine op de kranten gedrukt en daarom is het onmogelijk dat er adressen worden overgeslagen. De onregelmatige bezorging moet dan ook uitsluitend worden toegeschreven aan de "Christmas-rush" bij de postkantoren en deze drukte is nu gelukkig weer voorbij.

Adm. C.C.

ONTMASKERING
VAN HET
Communisme

③

door Dr. L. Praamsma

Naar aanleiding van:
Joseph Nemes: Signs in the storm. Abingdon Press. New York, Nashville. Prijs $ 3.—.

Ik beloofde nog iets te vertellen van de wijze, waarop de Communisten propaganda maakten en maken.

Nemes vertelt, dat nadat in de gevangenis eerst de schrik er was ingejaagd, de commandant kwam met de boodschap, dat hij sommigen toch nog een kans wilde geven.

Daarvoor moesten ze de lezingen bijwonen, die om de andere avond werden gehouden, de films zien, die dan werden vertoond, om zich na verloop van tijd te onderwerpen aan een examen. De eerste lezingen, gegeven door geschoolde sprekers, behandelden het verschil tussen de oude maatschappij en de communistische.

Alle zwarte bladzijden uit de geschiedenis van het verleden werden getoond, en alle sociaal onrecht, dat was gepleegd, werd uitgemeten tot in de kleinste bizonderheden.

De voorbeelden, die werden aangehaald, waren zo treffend, dat ieder hoorder, die zelf niet over een diepgaande kennis beschikte, wel onder de indruk moest komen van de rotheid van de maatschappij in vroeger tijd.

Daarna werden de doelstellingen en weldaden van het communisme in warme bewoordingen geschetst, het was een overgang als van zwarte nacht in lichte dag.

Voor het communisme kwam, zo werd gezegd, woonden in Hongarije meer dan drie en een half millioen boeren en arbeiders, die de slaven waren van enkele honderdduizenden personen, die in weelde baadden, prachtige huizen bewoonden, hun vacantie in het buitenland doorbrachten en beschikten over al de gemakken, die het moderne leven biedt.

Zij zelf leefden in zeer armoedige woningen, soms lemen hutten, waren in lompen gekleed, hadden niet genoeg te eten en moesten hun huizen verlichten met olielampjes, die de lucht onzuiver maakten en het aantal ziekten nog vergrootten, waarvoor weinig of geen medische hulp aanwezig was.

☆

Vervolgens hielden de gehouden lezingen zich bezig met de kerk.

Die kerk, zo zei men, predikte gelijkheid en rechtvaardigheid, ze predikte ook onderdanigheid en lijdzaamheid; maar in werkelijkheid bracht ze allerlei onrecht en ongelijkheid in de praktijk en ze was een zeer machtig instrument in de handen van de bezittende klasse, om hun goede posities en gemakkelijke levenswijze te handhaven.

De R.K. kerk, zo werd gezegd, had enorme rijkdommen en een uitgebreid landbezit; en in vele gevallen leefden de pachters op boerderijen van de kerk in nog slechtere omstandigheden dan die op andere boerderijen.

"Was it God's will and wish," the lecturers asked, "that this should be so? Was it His will, that people must live in the service of a rich church, under conditions that ranged from discomfort to misery, lacking food, clothing, shelter, treated like slaves in a cruel and merciless way?" If it was, they concluded, then we don't want to have anything to do with God; we will take care of ourselves better than He has cared for us. "Is this," they went on, "the kind of society Christianity has been able to produce over all the long centuries? Apparently it is, and therefore we don't want to have anything to do with Christianity and the life it can offer us. All we want to do is to crush it and wipe it out completely from the face of the earth. There is no God anyway. This is the invention of the strong and wealthy, and has been kept up by them in order to maintain their own good position by keeping the masses in superstitious stupidity and darkness; that is all it is good for. But thanks to the Communist Party and its realistic teachings, which enlightened the working classes in the great Soviet Union and thus delivered us from this curse, we are going to destroy, by the help of the Party and our great friends, this old and hateful world and its influences."

De films, die op de Zondagavonden werden vertoond, lieten gewoonlijk beelden uit het verleden zien, en in tegenstelling daarmee nu en dan beelden uit het heden; de helden uit het verleden waren mensen, die protesteerden tegen sociaal onrecht, en dat menigmaal met hun leven moesten bekopen; de beelden uit het heden lieten de glorierijke prestaties van de Sovjet-Unie zien.

Deze propaganda en deze films maakten indruk, zelfs in de gevangenis.

Ongetwijfeld, Nemes zegt terecht, dat de meeste gevangenen zich afvroegen: Wanneer het communisme het dan zo opneemt voor de verdrukten, waarom worden wij dan zo verdrukt? Wanneer het Communisme spreekt van de rechten van de mens, waarom hebben wij dan geen recht van spreken?

Niettemin bezwek[illegible] velen op de duur voor deze propaganda, eensdeels om hun huid te redden, andersdeels omdat ze de nodige kennis misten om de gewiekste propagandisten van het communisme te weerleggen.

Ik maakte al eerder een vergelijking tussen de methoden van Adolf Hitler en die van het communisme.

In zijn boek "Mein Kampf" verklaarde de Nazi-Leider het volgende: "Alle propaganda moet populair zijn en moet zich aanpassen aan het geestelijk peil van de minst-ontwikkelden, tot wie deze propaganda is gericht." Hij voegde eraan toe: "Alle reclame, hetzij in zaken of in politiek, zal succes hebben, wanneer voortdurend en regelmatig eenzelfde zaak er wordt ingehamerd." Hitler wees daarom altijd weer op één punt: het onrecht van het verdrag van Versailles.

En de communisten wijzen altijd op één punt: het onrecht van de bezittende klasse en van de kerk.

Dat is een enorme bewustzijnsverenging.

Dat er van de maatschappij in het verleden nog iets meer is te vertellen dan alleen de historie van de klassenstrijd, komt niet bij hen op.

Dat de kerk nog wel iets anders heeft gedaan en iets anders heeft betekend dan het kapitaal beschermen, is voor hen fantasie.

Maar door deze eentonige en geleide propaganda trachten ze hun duizenden te verslaan, en verslaan ze ook inderdaad hun duizenden.

Het boek van Nemes is een hartstochtelijk appél.

Het is ook meer dan dat appél, het is ook een ontroerend verhaal van de leidingen Gods in en uit de gevangenis.

Neem en lees, dan komt u ervan onder de indruk.

Maar dit boek is ook een hartstochtelijk appél om onze broeders in Oost-Europa niet te vergeten.

Hoe kunnen we aan dit appél gehoor geven?

Door vurige anti-communisten te zijn, zoals er in Nederland ook te allen tijde vurige anti-papisten waren en zijn?

Daar komen we niet veel verder mee.

Alleen van anti leeft geen mens.

Neen, wanneer één zaak uit dit boek duidelijk blijkt, dan is het dit, dat we kennis van zaken nodig hebben.

Kennis van de zaken in Oost-Europa en op het wereldrond.

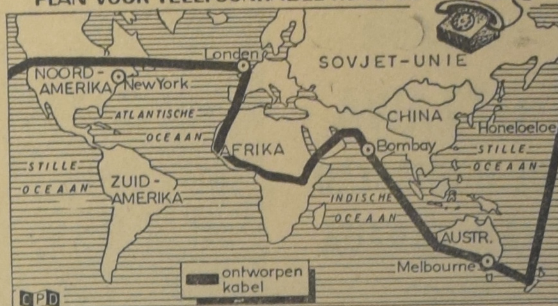
Ja, maar meer nog kennis van principiele zaken; we moeten de geschiedenis kennen, niet bekeken door een rode bril, maar met eerlijke open ogen; we moeten de beginselen van Gods Woord kennen voor de rechte inrichting van staat en maatschappij; we moeten *af* van het Amerikaanse opportunisme en van de Canadese beginselloosheid, en we moeten leren zien: zo is het naar het Woord des Heren, en dat zijn onze Christelijke idealen.

Allen dan hebben we verweer.

Vandaag en morgen.

Laten onze jonge mensen een boek nemen als dat van Joseph Nemes, en daarover discussieren.

En laten we allen "onze lendenen omgorden met de waarheid."

HALLO . . . MET WIE?

De telefoonkabel van Europa naar Amerika is de langste kabel die de wereld bezit. Een plan voor een telefoonkabel rond de wereld is dus echt wel iets bijzonders. Aangezien het plan vooral bedoeld is voor de landen van het Britse Gemenebest zijn het vooral de Engelsen die daarmede hun telefonische belangen tot een wereldzaak hebben verheven. Het is de Commonwealth Trade and Economic Conference in *Canada* geweest die de stoot tot het plan heeft gegeven. Tegen 1970 hopen de Britten een groot deel van hun Gemenebest "aan de lijn" te hebben.

Om dit te bereiken zullen er maar liefst ca. 220 miljoen dollar ter tafel worden gebracht. Een bijzonder hoog bedrag, omdat het lang geen dagelijks werk is dergelijke telefoonverbindingen tot stand te brengen. Zo moet er b.v. over grote afstanden kabels onder zee worden gelegd, daarbij heeft men maar te zorgen dat de versterkers die in dergelijke kabels aanwezig moeten zijn, een waterdruk van maar eventjes 500 kilo per cm^2 kunnen weerstaan. De kabel zal niet alleen vrij dik worden, ca. 3 cm., maar ook behoorlijk zwaar. Zo zwaar dat één km. van de kabel zo tegen de 1700 kilo zal komen te wegen.

WAAROM OTTAWA DE HOOFDSTAD VAN CANADA WERD

Paragraaf 16 van de British North America Act, Canada's grondwet, bepaalt, dat "totdat de Koningin andere orders geeft, Ottawa de zetel van de regering van Canada zal zijn." Dit werd geschreven in 1867, en in die tijd was de beslissing om deze plaats van toentertijd nauwelijks 10.000 inwoners tot hoofdstad van de nieuwe Dominion te maken vrijwel onvermijdelijk. Immers tien jaren te voren, op 31 December 1857, had Koningin Victoria na veel wikken en wegen Ottawa gemaakt tot hoofdstad van de Provincie Canada, die uit de hedendaagse provincie's Ontario en Quebec bestond. En regeringsgebouwen waren daar in aanbouw op een schaal en van een pracht, dat één van de architecten van de Confederatie, George Brown, ze "500 jaren op de tijd vooruit" noemde. Hij zou werkelijk verbaasd geweest zijn, als men hem verteld had, dat deze zelfde gebouwen onvoldoende zouden zijn om het parlement en de regering van Canada te huisvesten binnen vijftig jaren, nadat hij zijn pessimistische voorspelling voor de toekomstige groei van zijn land had gedaan.

Men kan zeggen, dat Ottawa als de minst kwade van verschillende slechte mogelijkheden gekozen werd. Toen de Provincie Canada gevormd werd in 1840, was de zetel van de regering Kingston. Daarna verhuisde hij naar Montreal, naar Quebec, naar Toronto en weer naar Quebec. Het ligt voor de hand, dat vijf keer verplaatsen in vijftien jaren niet bevorderlijk was voor een goed bestuur. Het was duidelijk, dat er eens en voor al tot een vaste plaats besloten moest worden.

Hierbij namen twee punten van overweging een voorname plaats in voor de heren, die de Koningin een plek voor haar regering in Canada moesten aanbevelen: de nationale wedijver tussen Engels Upper Canada (het tegenwoordige Ontario) en Frans Lower Canada (het tegenwoordige Quebec), en de defensie. Het is duidelijk, dat de eerste van deze twee punten Toronto en Quebec, respectievelijk geestelijke centra van Engels en Frans Canada, uitschakelde. Montreal was van 1843 tot 1849 de hoofdstad geweest, maar het werd door de Gouverneur-Generaal van die tijd beschouwd als "een woelige stad" — de regering was inderdaad vandaar verplaatst vanwege onregelmatigheden onder de bevolking. Kingston noemde de Gouverneur-Generaal "een dode stad in vergelijking met Montreal en Toronto".

Wat defensie betreft, moet men bedenken, dat de werkelijke vijand in die tijd de Verenigde Staten was. De vriendschap, waarin we nu met onze grote zuiderlijke buur leven, en de "onverdedigde grens", die het gevolg van deze vriendschap is, begon slechts na de Confederatie. Quebec was de grote citadel van Canada, maar Montreal, Toronto en Kingston lagen alle praktisch op de drempel van de Verenigde Staten, en één van deze tot hoofdstad van Canada te maken zou betekend hebben, dat het hart van de Canadese regering aan een overrompeling blootgesteld werd, hetgeen toen nog als mogelijk werd beschouwd.

Ottawa daarentegen was in alle opzichten geschikt voor hoofdstad: het lag op de grens van Engels en Frans Canada, en had in feite een gemengde bevolking. Het was geen kleine plaats, de rivaal van geen van de grote bevolkings- en handelscentra. Het lag in een streek, die toen nog wildernis was, ver genoeg van de grenzen om veiligheid te bieden. Te zelfder tijd had het reeds verbindingen met de rest van de Provincie Canada — een spoorlijn naar Montreal via Prescott — en het lag aan het begin van een mogelijke waterweg naar het Canadese Westen, dat toen juist ontsloten werd. En tenslotte was Ottawa gelegen in een bekoorlijke omgeving wat de natuur betreft en bezat op de steile oever hoog boven de Ottawa River een natuurlijke situatie voor de gebouwen, die het parlement en de regering van het land moesten huisvesten.

Zo werd dan op de laatste dag van 1857 Koningin Victoria's besluit ten gunste van Ottawa openbaar gemaakt. Sommigen schudden het hoofd en sommigen onder de plaatselijke patriotten waren ontstemd, speciaal in het reeds grote en florerende Montreal en Toronto. Maar er was nauwelijks enig verzet, toen tien jaren later in de Canadese Constitutie werd geschreven, dat Ottawa de hoofdstad van de Dominion zou zijn. Het is een gelukkige keuze gebleken, niettegenstaande die oorspronkelijk gedaan werd, omdat er geen overeenstemming over iets beters kon worden bereikt. (C. S.)

GEMENGDE HUWELIJKEN

Het is interessant, allerlei cijfermateriaal met betrekking tot de gemengde huwelijken te bestuderen. Als men dit doet, blijkt tevens dat de uitkomsten veelal anders liggen dan men zou verwachten.

Bij wijze van voorbeeld zou ik willen wijzen op het volgende. Het schijnt redelijk te zijn te verwachten dat, hoe kleiner de eigen groep is, hoe groter het aantal van de gemengde huwelijken zal zijn. Maar deze verwachting wordt niet bevestigd door de feiten.

Laten wij Canada maar als voorbeeld gebruiken. In ons land omvat de Church of England of, beter misschien, de Anglican Church of Canada, 15% van de totale bevolking. Deze kerk vertegenwoordigt dus een relatief grote bevolkingsgroep. Het aantal huwelijken, waarvan de bruidegom tot deze kerk behoorde, bedroeg in 1953: 16.526, in 1954: 16.210, in 1955: 15.769, in 1956: 15.955. Men kan dus ruwweg zeggen, tussen de 15.000 en 16.000. Maar het aantal huwelijken waarvan ook de bruid tot de Church of England behoorde, bedroeg in 1953: 8.358, in 1954: 8.180, in 1955: 7.860, in 1956: 8.059. Dus ruwweg genomen bedraagt het aantal niet-gemengde huwelijken in deze kerk ongeveer 8.000. Dat betekent dus dat het aantal gemengde huwelijken in de Anglican Church dicht bij de 50% ligt. Men neme hierbij in ogenschouw dat we toch in deze kerk te maken hebben met een kerk met een relatief sterke traditie en met een traditie, die zich aanzienlijk onderscheidt van die van andere Protestante kerken.

Beschouwen we nu de United Church. Deze vertegenwoordigt 20% van de totale bevolking van Canada. Men zou dus kunnen zeggen, dat er voldoende keuze is in eigen gelederen. Toch vinden wij dat van het totale getal der huwelijken (ongeveer 24.000 per jaar) ongeveer 61% binnen deze kerk plaats vindt, en 39% van de bruidegoms sluiten een gemengd huwelijk.

Men brenge hierbij ook in rekening dat Canada als een gemiddelde voor niet-gemengde huwelijken of kerkelijk homogene huwelijken komt tot 71%. Het gemiddelde nationale percentage voor gemengde huwelijken is derhalve 29%. Het is dus een opmerkelijk verschijnsel, dat uit de gegeven voorbeelden blijkt, dat de Anglicans dit gemiddelde "slaan" met 21%, terwijl de United Church met 10% meer gemengde huwelijken uit de bus komt, dan gemiddeld Canada.

Omdat dit verschijnsel twee relatief grote kerkelijke groeperingen betreft, schijnt de conclusie gewettigd, dat de grootte van de kerk geen beslissende factor is. Het verschijnsel van de gemengde huwelijken kan niet voldoende worden tegen gegaan met de numerieke sterkte van de betreffende kerk.

Tot deze conclusie kunnen we nu ook komen vanuit een ander gezichtspunt. Laten wij voor een ogenblik de kleinere kerken of "religious denominations" beschouwen.

Bij wijze van voorbeeld zou ik de Joden willen noemen. Zij vertegenwoordigen slechts 1½% van de totale bevolking. De Joodse jongen, die een meisje zoekt en tracht een levenspartner te vinden, heeft dus niet veel keus. Op de 200 meisjes die hij ontmoet zijn er slechts 3 van hetzelfde "geloof". Theoretisch gezien is er dus een grote kans voor gemengde huwelijken in deze kring. Toch waren in 1956 op de 1.711 huwelijken waarvan de bruidegom een Jood was, slechts 152 bruidjes van niet-Joodse origine. Het percentage van Joods homogene huwelijken bedraagt over de laatste jaren meer dan 93%. Aan gemengde huwelijken halen ze nog geen 7%.

Het blijkt derhalve dat in kleine groepen — zoals de Joden — gemengde huwelijken relatief gesproken zelden voorkomen. Zoals vermeld is het nationale gemiddelde voor gemengde huwelijken 29%. Hoewel de Joden slechts 1½% van de totale bevolking uitmaken, hebben zij 22% minder gemengde huwelijken als de totale bevolking, en 32% minder dan de United Church en ruim 43% minder dan de Anglicans.

Men zou zich nu kunnen afvragen, hoe het toch komt, dat het cijfer voor de gemengde huwelijken in Canada niet hoger ligt, gezien de situatie in de Church of England en in de United Church. Het antwoord luidt dat dit hoofdzakelijk te danken is aan de Rooms Katholieken. Zij vertegenwoordigen 43% van de totale bevolking. Het aantal huwelijken met een Rooms Katholieke bruidegom bedraagt ongeveer 60.000. Deze kerk moet wel beschikken over een groot aantal jonge mensen, aangezien het aantal huwelijken hoger ligt dan het percentage van de bevolking zou doen vermoeden. In de bevolking vertegenwoordigen zij 43%, op het totale aantal huwelijken 45%. In Rooms Katholieke kringen bestaat er dus een meer dan gemiddeld verlangen om te trouwen en ontmoeten wij een boven het gemiddelde liggend aantal candidaten voor het huwelijk. Dit is merkwaardig, omdat de geestelijkheid een groot aantal ongetrouwden opeist voor de dienst der kerk in coelibaat. Misschien moet de verklaring gezocht worden in de grotere gezinnen van de Rooms Katholieken, zoals die vooral in Quebec gevonden worden. Met de mij ter beschikking staande gegevens heb ik niet kunnen nagaan of de emigratie met dit verschijnsel ook iets te maken heeft. Het aantal gemengde huwelijken bedraagt voor de Rooms Katholieken ongeveer 6.000 per jaar. Het percentage homogene huwelijken is bijna 89%, terwijl de gemengde huwelijken dus ruim 11% vertegenwoordigen. Dit betekent dus dat in de Rooms Katholieke kring er een 18% gunstig overschot is aan de kant van het homogene huwelijk.

Vergelijken we nu nog even de gevonden cijfers. Het nationaal gemiddelde voor gemengde huwelijken bedraagt 29%, dat van de Anglicanen 50%, dat van de United Church 39%, dat van de Joden bijna 7% en dat van de Rooms Katholieken ruim 11%. De conclusie ligt dus voor de hand dat, indien de Canadese bevolking niet voor 43% uit Rooms Katholieken zou bestaan, het percentage van de gemengde huwelijken aanzienlijk hoger zou liggen. Rekenen wij nu het percentage voor de Protestantse kerkgroeperingen uit, dan komen wij tot een gemiddelde van dicht bij de 40% voor de gemengde huwelijken. Hieruit volgt dat de United Church met een percentage van 39% gemengde huwelijken ongeveer het Nationale *Protestantse* gemiddelde vertegenwoordigt.

Zo kunnen wij thans ons eerste artikel over deze zaak besluiten met een tweetal conclusies:

a. De numerieke grootte van de kerkelijke groep (denomination) heeft geen bepalende invloed op het percentage van de gemengde huwelijken.

b. Onder het Protestantse gedeelte van de bevolking komt het verschijnsel van het gemengde huwelijk vrij veelvuldig voor. Het schijnt dat de kerk niet meer een beslissende rol speelt in de keuze van de huwelijkspartner.

In een volgend artikel hopen we Canadese en Nederlandse toestanden in dit opzicht nader met elkaar te confronteren. R. K.

1960: -WORLDLINESS- ANABAPTISM- TRUE CALVINISM

There can be but one question and one answer for the Reformed Christian during this New Year. The question is: What is my duty in respect to the earthy? And, the answer is plainly and simply this: to think, desire, will and act out of the principle of regeneration in whatever place of the earthy the Lord stations him in order that the earthy — the earthy task, relation or endeavor — as it takes on form in him may exhibit the glories of our God. This is the same as saying that the believer may not lose himself in this earth (wordliness), nor may he seek to run away from the world (anabaptism), but he must subordinate the earthy to the Heavenly, and seek in and through the earthy the Heavenly, the kingdom of God and its righteousness (true calvinism).

We can do one of three things with the earthy. We can cast it from us as a thing by itself vile, repair to a lone island and shut ourselves up in a cloister. That is Anabaptism. We can also place the earthy over against the heavenly and seek it for its own sake. Doing so, we make of the earthy an idol, a god, mammon; and at the footstool of this god we are knelt and serve the flesh, set our affections on and seek the things on earth, work for the bread that perisheth. That is Worldliness. Thirdly, we can also subordinate the earthy to the Heavenly, and seek in and through the former, the latter. This is True-this-earthiness, or Calvinism.

However, it is also true that this True-this-earthiness, or Calvinism, can also be termed other-wordliness. Because, this is a seeking of the things above. If I am this-earthy in this sense, the earthy insofar as it is occupied by me is a temple of God that radiates the light of heaven. This is what the house of my earthy tabernacle should be — a veritable house of God in the midst of this dark and sin-stricken world, a candlestick on which we put our light. How well the prophets and apostles through whom we received the Word understood this. Christ said: "Ye are the light of the world. A city that is set on a hill cannot be hid. Neither do men light a candle, and put it under a bushel, but on a candlestick; and it giveth light unto all that are in the house. Let your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven" (Matt. 5 : 14—16). Paul said: "If ye then be risen with Christ, seek those things which are above, where Christ sitteth on the right hand of God. Set your affection on things above, not on things on the earth. For you are dead, and your life is hid with God in Christ" (Col. 3 : 1—3).

If we are this-earthy in this true sense, the earthy insofar as we inhabit it — our tasks, the relations we form, the office with which we may be vested, the field of endeavor we occupy, the institution that takes on form in us, in a word, our earthy house of this tabernacle, — will be seen by men as the spiritual opposite of the earthy as inhabited by the children of darkness. Thus seen, we as the instruments of Christ bring into the contrast (antithesis) between light and darkness that must always be there. Otherwise, we are worldly. Consider what the disappearance of the antithesis in our life would mean: It would mean nothing less that the disappearance from the face of the earth of the confessing Church! How can the kingdom come with the light of the believers under a bushel?

My Christian brother and sister, 1959 was a wonderful year under the hand of our faithful heavenly Father. Churches were preserved and increased, by the preaching of the holy gospel, etc. God's kingdom seemed to have come by increased spiritual activity, especially in the area of Christian schools. I could go on. For that we must thank God. However, there is also room for requite to be laid at all our doors. I wonder whether both worldliness and anabaptism has not made inroads among us? I speak of Anabaptism very briefly. Few have been the voices for Reformed convenantal Christianity. We are, all of us, more than we realize, growing more vaguely evangelical. And vague evangelicalism has an other-worldliness about it which is coupled with a "Jesus and my soul" confession and not the C.L.A.C. It is refined-spiritual-egotism, which undermines a truly Calvinistic seeking of the kingdom of God and its righteousness. This type of Anabaptism, look at church history, has always been destructive of Reformed Christianity. Let us beware, brothers and sisters, for 1960, — even here!

But, most of all, I behold a Worldliness among us which is spelling destruction of the Scriptural antithesis. Worldliness. It tells us that we need not take God's Word so seriously. It says that the child of darkness, the man devoid of the life of regeneration, is also a child of light. It says that the earthy house which the child of darkness inhabits is a house of God, and that therefore the child of light may be friends with him and live in his house. Oh no, worldliness is not preaching from our pulpits. It is working quietly. It is the hard and stubborn fact of sin. And this fact of sin is that the child of darkness is darkness indeed, — that his earthy house of this tabernacle is a temple of Baal, — that when the believer locks arms with him and worships in his temple, his light is under a bushel, — that then the earthy also as inhabited by him exhibits not the light of heaven but all the corruption that lurks in his flesh, — that thus as far as he is concerned the antithesis has disappeared. Inasfar as we Reformed Christians are forgetting these thing we are becoming worldly.

Therefore, let us be truly reformed in 1960! Reformed by the Word and Spirit of Christ! Does this make us Anabaptistic? Well, in a sense, yes; because then we are other-worldly. But, at the same time, we shall attend to our tasks. Our other-worldliness and our true this-earthiness go hand in hand. Thus, our true Calvinism and Anabaptism have little in common. But, simultaneously, we shall not be Worldly either. Rather, we shall constantly return to the Truth, that always and everywhere we shall be new men by the Holy Spirit, bowing before the majesty of Christ's Word of Matthew 5 and Colossians 3. We shall do this with haste. For we know, that unless we do this, that paganism will spell the disappearance of the confessing church from the face of the earth. Worliness, after all, is the devil's crowning achievement in the way of lying inventions, — talking the world good. Let us be constrained by the love of God for the brethren so that we cry out against worldliness day and night, in and out of season. To go ons as if there were no cloud on the horizon, will not do, — no, especially in respect to Worldliness, within and without!

To be truly Reformed brings into relief the principles of the contrast between believer and unbeliever (antithesis). That means to show ourselves up in and through our earthy house of this tabernacle as the spiritual opposite of the ungodly. It is to confess Christ's name and to condemn by our light the darkness and foolishness and vanity of the world. But, it means also difficulty for the sake of Christ, right in this wold. Remember, the world will not be condemned without reacting; and its reactions spell persecution for the people of God. To live the principles of both this-earthiness and other-worldliness (true calvinism) requires a courage and love for God and His Christ that you and I do not of ourselves possess. It requires no courage at all on our part to cast from us the earthy and shut ourselves up in a cloister of life, just saying that Jesus saves (Anabaptism). Neither need we be very brave when we pat the child of darkness on the back and tell him what an admirable type of man he is (this is Worldliness of a kind — Humanism). If we do either of these two latter things, we are cowards. And, cowards by nature we all are. And, how our hearts go out to the things on this earth! By nature we have no vision. But, if any of us lack wisdom, let us ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not and it shall be given him (Jas. 1 : 5).

Let us then in 1960 be exclusively other-worldly that when our earthy house (this earthy insofar as we inhabit it) of this tabernacle (this earthy as inhabited by both the children of the light and the children of darkness) is dissolved, we may have a building of God, an house not made with hands, eternal in the heavens.

(Rev.) Henry A. Venema.

Prof. Smits uit predikambt ontzet

Wegens onchristelijke belijdenis is prof. dr. P. Smits door het Hervormd Kerkelijk Opzicht in Zuid-Holland ontzet uit zijn predikantsrechten en uit zijn functie van lid van de Raad voor de zaken van Kerk en Theologie.

Prof. Smits, die thans buitengewoon hoogleraar in de kerkelijke sociologie aan de rijksuniversiteit te Leiden is, was tot voor kort voorganger van de Haagse afdeling van de Vereniging van Vrijzinnige Hervormden; als zodanig was hij sinds 1950 emeritus predikant.

Het gaat hier om een tuchtmaatregel wegens prof. Smits' onchristelijke belijdenis (en zijn pogen zich aan het kerkordelijk opzicht te onttrekken), getuige zijn geruchtmakend artikel van Goede Vrijdag 1959 "Waarom Jezus stierf?" en zijn reactie op de bezwaren, die tegen zijn artikel, ook door ambtelijke vergaderingen der kerk, waren ingebracht.

Het besluit tot toepassing van deze bijzondere middelen ter handhaving van de kerkelijke tucht is genomen op vrijdag 13 november 1959 door de commissie voor het opzicht uit de Provinciale Kerkvergadering van Zuid-Holland.

Inmiddels is gebleken, dat de synode na 13 november prof. Smits niet herbenoemde (bij periodieke aftreding) in de Raad voor de zaken van Kerk en Theologie, zonder dat zij van deze tuchtuitspraak reeds op de hoogte kon zijn. De meer recente publikaties van prof. Smits over "Het gebed om regen" zijn bij de behandeling van de zaak betreffende zijn artikel van Goede Vrijdag niet ter tafel geweest.

Het is wel zeer uitzonderlijk dat een predikant in de Ned. Herv. kerk om zijn leer of belijdenis uit zijn ambt ontzet wordt.

Prof. Smits was predikant te Havelte, Huizum, Enschedé en 's-Gravenhage. Hij is hoofdredacteur van "Kerk en Wereld", het weekblad van de vereniging van vrijzinnige hervormden.

Prof. Smits zal van deze beslissing in beroep gaan bij de generale synode. Hij blijft in het bezit van zijn rechten zolang de synode nog geen uitspraak heeft gedaan.

(Kerknieuws)

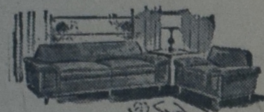
OPRUIMING! Het is weer Januari en tijd voor

SLAGER'S FURNITURE'S TRADITIONELE ALGEHELE BALANS-OPRUIMING

De lang verwachte Jaarlijkse Opruiming die HONDERDEN HOLLANDERS en CANADEZEN elk jaar opnieuw de gelegenheid geeft onze overjarige kwaliteitsproducten tegen kostprijs of zelfs lager te kopen.

Meubel - Afdeling

In onze Meubelafdeling vindt U een groep van
5 2-pc. Bankstellen (Davenports en Chesterfields)
ALL BRAND NEW SETS
elk ter waarde van ongeveer $ 200.—

NU UITZOEKEN
voor $ 115.- per set

Wij hebben een andere groep gevormd van
5 2-pc. BANKSTELLEN
waarvan de meesten met een 100 pct. Nylon bekleding.
Onder deze groep bevindt zich een 3-pc. Sectional Suite.
Elke set ter waarde van ongeveer $ 239.—.

NU UITZOEKEN voor $ 149.-
Bovenstaande sets uitsluitend in voorradige kleuren.

PARTIJTJE TABLE LAMPEN
Regular geprijsd $ 11.95.
NU UITZOEKEN $ 4.99

ENKELE BRIDGE SETS
(ook zeer geschikt voor picnic)
(klaptafeltjes & stoelen in verschillende kleuren)
ZOEK MAAR UIT
Regular $ 39.95. $ 25.-

ROTAN SET
Regular $ 119.—. (One set only). Bank, stoel en tafel.
$ 69.-

Zware Heren Stoelen Regular $ 59.95 NU $ 35.—

Losse Snyder Stoeltjes Reg. $ 34.95
Zolang de voorraad strekt $ 19.95

Hamilton en Omgeving staat op z'n kop
Want Slager's Furn. & Appl. ruimt op
DIT BETEKENT.... $$$$$ BESPAREN

Nog enkele grote
HOLLANDSE GOTHISCHE DRESSOIRS
Regular $ 189.—. NU VOOR $ 139.-

VERDER OP ALLE ANDERE
HOLLANDSE MEUBELEN
als Diningrooms - Livingrooms - Clubs enz. enz.
Gedurende deze SALE **25% korting**
Ook onze voorradige grote collectie Hollandse KARPETTEN worden voor spotprijzen opgeruimd.

Everything must go . . .

voordat de 1960er Modellen beginnen binnen te rollen.

Appliances - Afdeling

Van onderstaande artikelen slechts 1 voorradig

	Regular	
1 20" Electrische Stove	$ 179.—	NU $ 129.—
1 30" Electrische Stove	$ 239.—	NU $ 159.—
1 20" Gas Stove, automatic Pilot light	$ 159.—	NU $ 99.—
1 30" Gas Stove, automatic Pilot light	$ 209.—	NU $ 139.—
1 20 kub. ft. Kelvinator Food Freezer	$ 469.—	NU 329.—

OPGELET!
10 kub. ft. ROY REFRIGERATOR
Regular $ 269.— NU $ 199.—
12½ kub. ft. ROY REFRIGERATOR
De Luxe uitvoering. Regular $ 329.—. NU $ 249.—
(Deze 1959er Modellen Appliances kunnen niet meer nabesteld worden.)

NIEUWE APPLIANCES
VOOR 2e HANDS PRIJZEN
daarvoor moet U aan de BARTON STREET zijn bij
SLAGER'S FURNITURE AND APPLIANCES LTD.
1e. Geen aanbetaling vereist.
2e. 24 maanden om te betalen.
3e. 1e betaling pas in Maart 1960

Bedding - Afdeling

De laatste 1-persoons OPKLAPBEDDEN
gaan de deur uit.
Regular $ 45.— NU voor $ 29.95

Enkele 3-pc. Cherry Maple Bedroom Suites
Regular $149.— NU $ 99.-

ENKELE ANDERE SOORTEN in 3-pc. Bedroom Suites
worden opgeruimd voor $ 79.-

OP DE GROTERE EN ZWAARDERE
BEDROOM SUITES
25% korting

Beverly Smooth-Top Matrassen
Door fabriek geprijsd op $ 59.50. (Iets vuil.)
WEG ER MEE VOOR DE HELFT is $ 29.75

Enkele Demonstratie Ruton-Stofzuigers
Regular Verkoopprijs $ 69.50. Zijn iets beschadigd. $ 45.—

Gebruikte Refrigerators
Ongeveer 10 verschillende modellen. NU vanaf $ 29.—

Helaas is onze advertentie vol en hebben wij ons tot bovenstaande moeten beperken. Komt U echter eens vrijblijvend kijken.

SLAGER'S FURNITURE AND APPLIANCES LTD.

Uitsluitend: 645 Barton Street East SLECHTS OP ÉÉN ADRES! PHONE LI 9-9810
Open elke avond tot 9 uur, behalve 's Zaterdags en Dinsdagsavonds tot 6 uur.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Med. Hat. Alta. R. W. Popma te Victoria, B.C.

Beroepen te Grand Rapids Grandville Ave. J. H. Piersma van Edmonton II, Alta.

Beroepen te Jarvis, Ont. B. Boelens te Christchurch, New Zealand.

Beroepen te St. Catharines, Ont. Dr. P. G. Schrotenboer te Ottawa, Ont.

Aangenomen naar Vesper, Wisc, U.S.A. G. J. Vander Ziel te Saskatoon, Sask.

Aangenomen naar Trenton, Ont. Dr. R. Kooistra te Red Deer, Alta.

Bedankt voor Brockville, Ont. als Home Missionary voor de Maritieme Provincies, J. Quartel te Wyoming, Ont.

Voor Montreal, Que. Dr. R. Kooistra te Red Deer, Alta.

Voor Wellandport, Ont. A. De Jager te Brockville, Ont.

Voor Conrad Montana G. H. Van de Riet te Edmonton I.

Voor Clinton, Ont. B. Den Herder te Lacombe, Alta.

Voor Cornwall, Ont. J. Quartel te Wyoming, Ont.

NETH. REF. CONGREGATION (Geref. gemeenten)

Bedankt voor Middelharnis G. Zwerus te Norwick, Ont.

REFORMED CHURCH

Aangenomen naar Beaverdam, Mich. Jacob Blaauw, director of the Canadian Work te Hamilton, Ont.

Beroepen te Harriston, Ont. en te Brockville, Ont. J. Endert te Macy, Nebr.

Te Vancouver, B.C. P. Vander Woude te Lynden, Wash.

NIEUW KERKGEBOUW CHR. REF. CHURCH BURLINTON, ONT.

Het was 1953, toen een groep van 33 gezinnen, met enkele alleenstaande personen, de tijd gekomen achtte om de First Chr. Ref. Church van Hamilton, Ont. te verlaten en een zelfstandige gemeente te stichten in Burlington.

Nu, zes jaar nadat Burlington zelfstandig werd en de gemeente gegroeid is van 33 tot 123 gezinnen, heeft men reeds een bijzonder mooi kerkgebouw in gebruik kunnen nemen. Vrijdag 18 December had de officiële ingebruikneming plaats, waarbij behalve vertegenwoordigers van classis en naburige kerken, tevens de burgemeester van Burlington, Mr. John Lockhart, en de manager van de plaatselijke Royal Bank of Canada aanwezig waren.

De dienst stond onder leiding van de "master of ceremonies", Mr. P. Lenters, die de verschillende sprekers aan de aanwezigen voorstelde. Na de gebruikelijke ceremoniën van de aanbieding van sleutels en kanselbijbel, werd een "dedication service" gehouden, waarin de plaatselijke predikant, Rev. A. W. Schaafsma, het doel van dit kerkgebouw de gemeente voorhield. De aanwezigen beantwoordden dit telkens met een gezamenlijk uitspreken van "We dedicate this house of God". Rev. Schaafsma hield daarna een korte predikatie, naar aanleiding van Matt. 11 : 28 (in het Engels, zoals de gehele dienst was), "Come unto Me all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest." Hoewel dit niet de plaats is vor een preekbeoordeling, willen wij toch vermelden, dat deze predikatie op bijzonder mooie wijze tot uitdrukking bracht wat de kerk moet en wil zijn, als draagster van Gods Woord.

Felicitaties werden uitgesproken door Rev. J. Van Dijk, de vroegere predikant van Burlington, thans in Kentville, Nova Scotia, die voor deze gelegenheid was overgekomen. Vervolgens door Mr. H. Koenen, namens de Chr. Ref. Church van Hamilton, Rev. A. Persenaire, die de gemeente van Burlington zelf door de eerste moeilijke beginjaren heeft heengeholpen en nu namens de Classis Hamilton sprak, en tenslotte door burgemeester Lockhart van Burlington.

Na afloop bracht het koor, onder leiding van Mr. K. Dam, enkele nummers ten gehore, terwijl Mrs. John Verhoeven zorgde voor waarlijk goed orgelspel.

Het kerkgebouw aan de New Street is ontworpen door H. Vander Meulen en Alexander Hayes Associates en is gebouwd door A. Verhoeven Construction Ltd., die met de andere contractors stellig eer van hun werk hebben. Dit is een kerk met architectuur. De eenvoud in opzet en de gelukkige kleurencombinatie vormen een zeer mooi geheel. Achter de kansel is een keurig stukje mozaiek gemetseld, waarop een houten kruis is aangebracht. Samen met de zeer geslaagde verlichting, gaat van het geheel een ernst en een rust uit, die vaak in moderne kerken wordt gemist.

Radio - Nieuwjaarsgroet

VAN DE NEDERLANDSE AMBASSADEUR IN CANADA

In een radio-toespraak heeft Z.E. D. J. von BALLUSECK, Nederlands Ambassadeur te Ottawa o.m. het volgende gezegd tot de Nederlands en gewezen Nederlanders in Canada:

Voor velen van U is Canada geen vreemd land meer. Het land van Uw keuze is reeds een vertrouwde omgeving geworden, die nieuwe bestaanskansen heeft geboden en waarvan U bent gaan houden. Misschien hebt U, of hebben Uw volwassen kinderen, een Canadees meisje getrouwd, en dan heeft de mengeling van Nederlands en Canadees een bijzonder gelukkige vorm gevonden. Of wel, U hebt met Uw Nederlandse gezin Canadese vrienden verworven, en op die manier een brug geslagen tussen ons beider landen en landgenoten.

Op die brug komt het aan. Wie het besluit heeft genomen om in Canada een nieuwe levenskring te zoeken, zal het beste dat Canada in mensen en mogelijkheden te bieden heeft, willen verstaan en eerbiedigen.

Als vertegenwoordiger in Canada van onze Nederlandse Koningin en van de Nederlandse regering, sla ik het lot van de Nederlanders in dit grote land uiteraard met bijzondere belangstelling gade. Ik weet dat de Canadese overheid onze Nederlandse immigrant zeer wel gezind is. Men stelt vertrouwen in hen, en het is onze plicht en verantwoordelijkheid om dat vertrouwen niet te beschamen. Elke Nederlander in Canada is als het ware een vertegenwoordiger van zijn volk als geheel, en door zijn of haar gedrag kan hij of zij bijdragen tot de goede naam van ons volk, of ook er afbreuk aan doen.

Ik ben ervan overtuigd dat bij U allen de wil bestaat om de Nederlandse naam in Canada hoog te houden. Uw waardering voor Uw nieuwe land behoeft geenszins te betekenen een verslapping van Uw gevoelens van genegenheid voor het oude, vertrouwde land van herkomst. Integendeel! In de samensmelting van die twee genegenheden ligt Uw beste kans om hier in Canada als arbeidzaam, denkend en voelend mens voldoening en bevrediging te vinden. Een ontworteld mens staat eenzaam en verlaten. Maar de wortels die in Nederlandse bodem ontstonden, kunnen een vruchtbare vertakking vinden in Uw nieuwe wereld.

Dat wilde ik U bij het begin van dit nieuwe jaar graag zeggen. Misschien gaan wij U als Nederlandse burgers vroeger of later verliezen. Maar wij willen vooral geloven dat wij U dan zullen zien gaan als energieke en levensvatbare loten van een oude en eerbiedwaardige Nederlandse stam.

In die ontwikkelingsgang wens ik U van ganser harte alle goeds.

Verloofd:
GRACE BOS
en
RALPH DE WOLDE
R.R. 2, Alvinston, Ont.

KERKELIJK JAAROVERZICHT

Bruisend leven in jonge kerken

Het jaaroverzicht dat hier volgt getuigt van leven en beweging, van sterke groei en uitbreiding, niet zozeer in een groter aantal gemeenten doch innerlijk groter wordende gemeenten. Veel jonge gezinnen, een groot aantal geboorten en tot heden weinig sterfgevallen, mede doordat de oudere garde nog vrij klein is.

Allereerst over de **CHR. REF. CHURCH** in Canada; de grootste der kerken van Nederlandse afkomst.

Twee nieuwe gemeenten werden toegevoegd en wel Port Arthur, Ont. en Hamilton Immanuel, de voorheen genoemde Free Can. Ref. Church.

Nieuwe kerkgebouwen werden gebouwd of aangekocht te Iron Springs, Alta. (de vorige kerk werd door brand verwoest), Dundas, Ont., Bellevue, Alta., Simcoe, Ont., Kemptville, Ont. en Burlington, Ont.

Drie emeritus predikanten die de kerken in Canada dienden werden door de dood weggenomen: de Revs. W. Meijer, A. D. Folkema en S. A. Dijkstra.

Uit de Presbyterian Church kwam over Rev. J. P. Vosteen, die nu de gemeente Emo, Ont. dient.

Uit de German Ref. Church kwam Rev. John Cooper, die de kerk van Forest, Ont. dient.

Zeven predikanten uit Nederland versterkten de gelederen: Rev. G. Rienks te Pembroke, Ont., Rev. D. N. Habermehl te Newmarket, Ont., Rev. D. C. Los te Georgetown, Ont., Rev. H. Bade te Taber-Vauxhall, Alta., Rev. A. Van der Ende te Brooks, Alta., Rev. E. J. F. Dresselhuis te Belleville, Ont., en Rev. H. Van der Plaat te Williamsburg, Ont.

Meerdere predikanten wisselden van standplaats: Rev. J. Van Dijk van Burlington naar Kentville, N.S.; Rev. Ralph Wildschut van Springdale naar Lansing, Ill.; Rev. Ring Star van Granum naar Bemis, S.D.; Rev. J. W. Postman van Conrad, Mont., naar Haney, B.C.; Rev. J. Geuzebroek van Wellandport naar Barrie; Rev. A. W. Schaafsma van Bowmanville naar Burlington; Rev. G. J. Hoytema van Clinton naar Dunnville, York; Rev. B. J. Boerkoel van La Combe naar Randolph II; Rev. W. Hekman van St. Thomas naar Beaver Dam; Rev. G. H. Rientjes van Kalamazoo naar Vancouver I; Rev. P. Lagerwey van Holland Marsh naar Prosper, Mich.; Rev. J. M. Dijkstra van Jarvis naar Momenee, Ill.; Rev. G. J. Spijkman van Blenheim naar Calvin College; Rev. R. J. Bos van Halifax naar Willmar, Minn.; Rev. W. Vander Kolk van Ingersoll naar Kitchener; Rev. B. Bruxvoort van Preakness, N.J. naar Cochrane-New Liskeard; Rev. J. Hanenburg van Edmonton naar Holland Marsh; Rev. D. Mellema van Kingston naar Plainfield, Mich.; Rev. John Rubingh, Home Missionary, naar Stratford, Ont.; Rev. H. Bazema van Hudsonville naar La Combe I; Rev. R. H. Hooker van Cornwall naar Rusk, Mich; Rev. W. Van Dijk van St. Catharines naar Hamilton; Rev. John Vriend van Montreal naar Simcoe.

De volgende candidaten aanvaardden een gemeente in Canada: Cand. A. Huls naar Blenheim, Ont.; Cand. J. Groen naar Wallaceburg, Ont.; Cand. H. J. Kwantes naar Ingersoll, Ont.; Cand. Jelle Nutma naar Acton, Ont.; Cand. J. Huizenga naar Terrace, B.C.; Cand. H. Bouma naar Granum, Alta.; Cand. John Kruis naar Peers, Alta.

Nog altijd zijn een 20-tal gemeenten zonder predikant en het beroepingswerk is veelal teleurstellend. Vooral de grotere gemeenten ondervinden dit. Geve de Koning der Kerk meerderen die wensen opgeleid te worden tot predikant. De gemeenten groeien, splitsing wordt hier en daar overwogen en zo het lijkt behoeven we vooreerst niet te vrezen voor een predikantenoverschot.

DE REF. CHURCH

Rev. H. A. Harmelink vertrok van Chatham naar Woodstock, Minn.; Rev. J. Dijkstra van Decatur naar Chatham; Rev. C. H. Schipper te Woodstock aanvaardde een beroep naar de Presb. Church in de States; Rev. T. Hoogerwaarde kwam van de United Church naar de Ref. Church te Strathroy; Cand. J. F. Hoekstra van Nederland naar Drayton; Rev. G. E. Bons van Brockville naar Barrie; Rev. H. Fikse van London met emeritaat; Rev. Opperman van ? naar Monarch, Alta.

Nieuwe gemeenten te Strathroy en Barrie.

(Vermoedelijk zijn deze gegevens lang niet volledig.)

De kerken in Ontario, nu over verschillende classes in de States verspreid, zullen een eigen classis Ontario vormen.

Uit de **CAN. REF. CHURCH** kunnen we alleen melden dat Ds. P. Kingma van N. Bergum overkwam naar de kerk te Fergus-Guelph en Toronto beriep Cand. H. Knigge te Groningen als Missionary voor Nieuw Guinea.

Tenslotte de **FREE** en **OLD CHR. REF. CHURCHES** komen in federatief verband op weg naar kerkelijke eenheid.

Uit de **GEREF. GEMEENTEN** is ons niets bijzonders bekend.

A. Bisschop.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen dochter, die wij

GERTRUDE BETTY

noemen.

Mr. and Mrs. W. Harbers.
Willy, Wilma and Alice.

With gratitude to God we announce that our parents

Reverend KLAAS HART
and
WILHELMINA HART—FONDS

will celebrate their 25th wedding anniversary on January 9, 1959.

At the same time the
Reverend KLAAS HART
will have served in the ministry for 25 years.

Their grateful children,
Hank (Amsterdam).
Mr. and Mrs. Bill Hart (Toronto).
Dirk (Grand Rapids).
Peter.
Michael.
Andy.
Willemina.

De Heere heeft tot Zich genomen in Zijn Eeuwige Heerlijkheid onze lieve Vrouw, Moeder, Behuwd- en Grootmoeder

LUTSKE SILLJE—VISSER,
in de ouderdom van 49 jaar.

Medicine Hat, Dec. 1959.

J. H. Sillje.
Ytie en Tom.
Alie en Leen.
Joop.
Piet.
Jossie.
En kleinkinderen.

De Heere heeft tot Zich genomen in Zijn Eeuwige Heerlijkheid, na een geduldig gedragen lijden van slechts 9 weken, onze lieve Dochter, Zuster, Behuwdzuster en Tante

LUTSKE SILLJE—VISSER,
in de ouderdom van 49 jaar, geliefde echtgenote van Johan Sillje.

Joh. 14 : 1—4.

Uit aller naam:
P. J. Visser.
Y. Visser—Starkenborg.

Van Yzingenlaan 20,
Kollum (Fr.).

Heden ontvingen wij uit Holland het droeve bericht dat de Here nog onverwachts tot Zich heeft geroepen onze lieve vader, behuwd- en grootvader

ARIE GROENEVELD,
op de leeftijd van 77 jaar.

Psalm 23.

Uit aller naam:
M. Stans—Groeneveld.
A. Stans.
Aartje.
Elly.
Jeanet.
Jacqueline.

24 December, 1959.
Port Hope, Ont., R.R. 3.

---

125 Acre Dairy Farm

8 Kamer huis, met warm en koud water. Barn met 30 stanchions voor de melkkoeien. 37 stuks Holstein vee. Tractor, ploeg, eg, enz. enz. 13 bus cooler. Melkcontract. Kleigrond. 3 mijl van Smithville, Ont. Vraagprijs $ 29,000.00 met ongeveer $ 15,000.00 down.
We hebben meer farms met vee en machinerieën en melkcontracts.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel. LI 9-3894, of schrijf.

Te koop aangeboden:
BAKKERIJ INVENTARIS
bestaande uit: 2 ovens (gas), 1 speculaasmachine (5 walsen), 1 uitrol machine, 1 Carree sprits machine, 1 mixer, 30 bakplaten. Te bevragen K. Vanveller, 1652 Blackwell Rd., Sarnia, Ont.

Never a dull moment in Ma's House ! !
Voor gezelligheid en goede service, tijdelijk of permanent, write or phone:
MA SCHUURMAN
32 Glenlake Ave., Toronto 9, Ontario. RO 2-7846.

Gevraagd:
FLINKE JONGEN, ± 18 jaar,
voor machine werkplaats. Diploma ambachtsschool strekt tot aanbeveling. Vary Equipment Co., R.R. 1, Grimsby, Ont. Phone WH 5-4745.

TEACHER NEEDED
Able to teach grade 1, or 2 and 3. Start at once. Applications with full information to: Box 1165. Jacob W. F. Uitvlugt, B.A., Ed., Principal, Knox Christian School, Bowmanville, Ontario.

Jongeman, clerk, zoekt
KOSTHUIS
in gezellig Christelijk gezin in Willowdale, boven Highway 401. Eigen kamer gewenst. Brieven onder no. 1265, % Calvinist-Contact, PP.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te Koop:

Ritsema Stofzuiger	$ 35.—
Electrisch Strijkijzer	$ 5.—
Hotplate en ketel	$ 5.—
Keukenkastje (zout, suiker, etc.	$ 5.—
Mahoniehouten Ledikant, compleet met spiraal en matras	$ 45.—

Phone: JA 2-1234
36 Longwood Road N.,
Hamilton, Ont.

WIJ VRAGEN EEN

Driver Salesman

VISSER LTD.
BAKERY AND IMPORTS
117 King Street S.
WHITBY, ONT.
Tel. MO 8-3135

REGELMATIGE DIENST NAAR

Rotterdam!

VAN MONTREAL, QUEBEC EN HALIFAX...
De populaire en voordelige Ryndam van de Holland-Amerika Lijn, begint in 1960 een vaste dienst tussen Canada en Rotterdam via Southampton en Le Havre.

Geheel "air-conditioned" en voorzien van stabilisatievinnen, een geheel dek met ruime, gerieflijke lounges, hoffelijke bediening en deskundig zeemanschap, resultaat van een meer dan 85 jarige ervaring van de Holland-Amerika Lijn, zullen een overtocht in de Ryndam tot een zorgeloze vacantie maken.

Of U in 1960 voor zaken of plezier naar Europa gaat, reist per Holland-Amerika Lijn, "U vaart er wel bij".

EVENEENS AFVAARTEN VAN NEW YORK...
Bezoekt New York, "het wereld ontspanningscentrum" als een aantrekkelijk begin van Uw reis naar Europa.
De veelvuldige afvaarten van New York naar Rotterdam geven U voldoende keus voor aansluiting op Uw eigen reisplannen.

SPECIALE FLORIADE AFVAARTEN...
Volgende Holland-Amerika Lijn afvaarten (Tulip Sailings) ingezet in verband met de verwachte grote belangstelling voor de Internationale Tuinbouw Tentoonstelling "Floriade", te Rotterdam van 25 Maart tot 25 September.

van Halifax:	S.S. Ryndam	19 Maart
van Quebec:	S.S. Ryndam	11 April
van Montreal:	S.S. Ryndam	12 Mei
van New York:	S.S. Maasdam	31 Maart
van New York:	S.S. Rotterdam	18 April

Holland-America Line

Boekt Tijdig bij Uw Reisbureau.
MONTREAL, TORONTO, HALIFAX, WINNIPEG, VANCOUVER

Te koop of te huur:
DAIRY FARM
met melkcontract en bulkcooler. Huurder moet in staat zijn zelf vee en machinerie te financieren. Brieven met inlichtingen aangaande samenstelling van gezin enz. onder no. 1266, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

EVANGELISTE/
JEUGDLEIDSTER
9 jaar ervaring bij Geref. Kerken in Holland, 2 jaar op sociaal terrein in Canada, zoekt gelijksoortige baan bij Chr. Ref. Church. Eventueel classicaal. Brieven onder nr. 1267, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GROTE VEEHOUDERIJ TE KOOP

Deze boerderij is mooi gelegen in touristengebied, niet ver van Fort Erie, Ont. Twee grote barns, 2 silo's; ruime implement shed; chicken coops, garage en kleinere bijgebouwen.

De grootste barn is voorzien van 36 stanchions met waterbowls en ruimte voor 40 stuks jongvee.

In de koop is begrepen 56 stuks vee van prima kwaliteit. Het machinepark bestaat uit: 3 tractors, disc, harrow, springtooth-harrow; 3 wagens, manure spreader, 3 plows, packer, seed drill, power mower, side delivery rake, dump rake, baler, combine, cornplanter, manure loader, elevator, harvester, blower, milk cooler, binder, milking machines enz. enz.

De farm is 100 acres groot, doch de farmer heeft bovendien 200 acres in huur, welke huur kan worden overgenomen, zodat er in totaal 300 acres wordt bewerkt.

Het melkcontract is open: iedere hoeveelheid melk wordt door de dairy geaccepteerd.

Het huis heeft 13 kamers en is voorzien van furnace, badkamer, heet en koud stromend water en basement.

Prijs: $ 65.000.—. Gevraagd downpayment $ 18.000.—.
$ 47.000.— hypotheek beschikbaar tegen 6% rente en gemakkelijke betalingsvoorwaarden.

Dit is een uitstekend bedrijf voor een vakman-farmer.

KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS
29½ King Street. St. Catharines, Ont.
Tel.: WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

FARMS FARMS

12 ACRES fruitfarm, 2 schuren, een ultra modern huis en een ander 5 room huis, gelegen aan Lakeshore Road, 6 mijl van St. Catharines en met lake water beschikbaar. Deze farm is beplant met 6 acre perziken, 3 acre zure en zoete kersen, de rest in peren, pruimen, druiven en een weinig grasland. Het moderne huis, gebouwd in steen, bevat 5 slaapkamers, keuken, eetkamer en zitkamer, 4-delige badkamer beneden en 2-delige badkamer boven, alle plaatsen zijn buitengewoon groot en badkamer en keuken zijn volledig met keramiek-stenen bezet, er is ook een volledige kelder met centrale verwarming met oliestook en aluminium ramen aan het gehele huis. De vraagprijs is $ 34,000, er is een hypotheek beschikbaar van $ 25,000 tegen 6% met afbetalingen van $ 1000 per jaar plus interest. De eigenaar moet verkopen en is wel te bepraten voor prijs en downpayment.

FLORIST BEDRIJF

21,000 ft. onder glas, volledig beplant met allerlei snijbloemen, alle voorraad voor het volgend voorjaar, alle benodigde materialen met delivery-truck inbegrepen. Groot koelhuis, 3 room apartment en 7 room modern stenen bungalow. Prijs met alles inbegrepen $ 55,000, of tegen verminderde prijs met overname in Mei.

Contact: **Medard Verdegem**
3 Benson Drive, St. Catharines, Ont. - Phone WE 4-1948
S. D. Costen & Co. Ltd.
24 King Street, St. Catharines - Ph. MU 5-5447

H. VAN PELT
RELIGIOUS BOOKSTORE
ST. THOMAS
Store 717 Talbot Street
Residence 25 Hiawatha Street
Voor het Hollandse boek
zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!
Wij hebben een zeer grote voorraad Engelse en Hollandse Kinderboeken voor Zondagsscholen!

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

HOLLANDSE IMPORT

Bezoek onze toonkamer en zie welke artikelen en kwaliteit U krijgt voor redelijke prijzen.
We kunnen het niet weg geven, maar verkopen het voor weinig geld. We zijn gesorteerd in:
VLOER-, TAFEL-, SLAAPKAMER- EN WANDKLEDEN, KUSSENS, RADIO'S, STOFZUIGERS, ETC.
Kom en zie! Schrijf of phone!
VOOR GESCHENKEN NAAR
MAAS - ALTENA
5804 - 57 STREET
Red Deer, Alta.
PHONE 4948